

0.

było zapo-
Wypadek
losu, lecz
izacji pracy.
czą można
liczbę wypad

nieniem jest
pędki przy
często od o-
wypadek był
jściu, natch-
uniknąć zaka-
wałoby kró-
doszłoby do
ją do ampu-
które pod-
ch okaleczył
m.

wa pracy i
małe w po-
powodują za-
Każde społe-
ceni pienie

ysta.

można be-
tropole.
zynowe, a

iach,
co do sta-
ż bezpłat-
co roku re-

aniu gazol-
bezpłatnie u-
i akumulac-
opon i wy-

a do użyt-
iel, a nawet
ve. Pluskiew

wzajemnych
gu wielomie-
dku, by od-
nocy.

modne jest
borem do go-
tów. Do u-
uch turystów
z artykułami
mieście, bo-
rzy.

ANE
UGA.
zawinił, że

u obecnemu
encie.

tysięcy ma-
ości i nie-
! Co mi w

magle wej-
recytował

si do siebie
po przeży-
a.

niepokojony
ki na mar-
chwile przy-
ni Włady.

głos:
jedno prze-
ten list i p

ak bratowe
listu.
iony.
działa.

alarmują

Wiktor — w
makabrycz-
czynny mia-
ie przemu-
ado...
rze — roz-
nem — to-
wylacznie
ko jednego
s. Zwłaszcza
e polują ro-
wa. Obr-
padł w złe
(d. c. n.)

Kodacja Tel. 133.28, 102.28 Adm.
nistracja Tel. 132.48, ul. Świrki
(dawnej Krasa) 28. 2.
Redaktor i jego zastępca. Przewodniczący
od godziny 1 do 5 po południu.
WARTOŚĆ PRACOWNICTWA:
PRENUMERATA miesięczna z odbiera-
niem numerów w administracji „Echo”
2 zł. 10 gr. Odbieranie do domów 40 gr.
Od dnia 1 stycznia 1935 r. prenumerate
miesięczna z przesyłką pocztową wy-
nosi 2 zł. 50 gr. (z wyjątkiem korespon-
dencji).
Prenumeratorzy zagranicą 3 zł. 50 gr.
Artykuły nadesłane bez zwrócenia 50-
centowym urzędowym znaczkiem pocztowym.
Rękopisów zarówno użytych jak i od-
rzuconych redakcja nie zwraca.

Echo

Rok XI. Nr. 210.

Łódź, wtorek 30 lipca 1935 r.

CENY OGŁOSZEN.
Przed tekstem t. j. 1-za strona 40 gr.
4 w. m-m i tam, 2-za str. 10 gr. w tekście.
40 gr. nakładowi 25 gr. wyc. 10 gr.
strona 10 łamów, drobne 12 gr. za wy-
raz, dla poszukujących pracy 10 gr.
najmniejsza ogłoszenie 1.20 gr., dla
zrobót, 1 zł. Ogłoszenia dwukolorowe
o 50 proc. drożej; ogłoszenia zagranicą
o 100 proc. drożej.
Ogłoszenia adwokatów ryczałtem 25 zł.

Ceny ogłoszeń niedzielnych są o
25 procent droższe.
Za termin druku i treść ogłoszeń
administracja nie odpowiada. P. K. O.
Nr. 63008.

W KOTLE LIGOWEGO KRĘTACTWA. POKOJ CZY WOJNA?

Zatarg ma być załatwiony do 25 sierpnia.

Paryż, 30. 7. — Korespondent genew-
skiej Agencji Reutera donosi, że w Gene-
wie sądzą naogół, iż W. Brytania nie be-
dzie zadowolona z odroczenia sprawy
włosko-abisyńskiej przez przedłużenie
zawieszenia komisji pojednawczo-arbitrażo-
wej.

Korespondent rzymski Reutera po-
waża, że zdaniem władz zebranie genew-
skie będzie (dalszym ciągiem) zebra-
niem w sprawie sporu włosko-abisyń-
skiego a wszelka próba rozszerzenia
tematu dyskusji będzie
zdecydowanie zważana,
choć możliwe, że Włochy dadzą pełne
wyjaśnienie sprawy włoskiej przeciw
Abisynii.

Według doniesień Reutera z Paryża,
francuskie mają nadzieję, iż zebra-
nie minie spokojnie i że Włochom i Abi-
synii udzielony będzie termin do 25-
go sierpnia, aby pokojowo
załatwić swe nieporozumienia.

JĘZYK ABISYŃSKI.
WIEDEN, 30. 7. — Tutejsza Akademia
językologiczna ogłosiła dane o języku abisyńskim
który interesuje się obecnie cały świat.
Trudno mówić o jednolitym urzędowym
języku abisyńskim, którym porozumiewaliby
wszyscy mieszkańcy na terenie państwa.
Nawet nazwa kraju jest pochodzenia arab-
skiego i wywodzi się ze słowa „habasha”
co „zbierać się”. Prawdopodobnie oznacza
ono, że Abisynia jest zbiorem różnych
krajów.

Przed kilkuset laty panował tam stary je-
zyk „geez”, lecz dziś nie zna go za-
mieszkaniec kraju. Ludność Abisynii po-
nuży, przeważnie pasterze, porozumiewa-
ją się z sobą językiem ludowym „tigri”. Naj-
bardziej rozpowszechniony jest język anha-
rycki, uchodzący za język urzędowy, a na-
leży do grupy języków semickich. Język
anharicki wywodzi się wprawdzie ze stare-
go języka etiopskiego, lecz z biegiem czasu

uległ tam gruntownym przemianom, że tru-
dno poznać jego pochodzenie. Książki i pra-
sa abisyńska drukowane są w języku anha-
ryckim.
W Abisynii południowej panuje kilka
dialektów, z których do najpopularniej-
szych należą „harari” i „guraghe”. Tak
że język arabski jest wśród Abisyńczyków
bardzo rozpowszechniony, zwłaszcza na
wybrzeżach.

Pismo abisyńskie wywodzi się z alfab-
etu arabskiego, lecz uległo zasadniczym
transformacjom. Abisyńczycy piszą od le-
wej strony ku prawej. Początkowo oddzie-
lano poszczególne słowa pionowymi kreska-
mi, z których pozostały tylko dwukropki.
Mozaikę języków abisyńskich uważać nale-
ży za odzwierciedlenie dziejów walk po-
szczególnych ludów o hegemonję.

Zuchwały napad na magazyn jubilerski. Skradziony naszyjnik Marji Antoniny.

Nowy Jork 30.7. Na piątą Avenue na
najnuchliwszej i jednej z najelegan-
szych ulic Nowego Jorku dokonano zu-
chwałego napadu bandyckiego w odle-
głości kilku kroków od policjanta, kleru
jącego ruchem ulicznym.
Napad i kradzież dokonane były
z błyskawiczną szybkością.
Setki przechodniów widziały, jak
dwaj młodzi bandyci związali właścicie-
la sklepu jubilerskiego i jego pomocnika,
zabierając z okna wystawowego i ze
sklepu kosztowności. Pośród skradzion-
ych droższych przedmiotów zna-
lądzie się naszyjnik, który niegdyś na-
leżał do Marji Antoniny.

Jubilerskiego Pinkesfelda, znajdującego się
przy ul. Wolności 36, poczem przystąpili do
przeszukania całego sklepu.
Włamywacze spakowali następnie
drogocenne przedmioty,
jak zegarki, obrączki, bransoletki oraz in-
ną drogocenną biżuterję. Następnie zlodzie-
je wraz z łupem opuścili temi samymi
drzwiami sklep i ułotnił się w nieznanym
kierunku. Jakkolwiek przez całą noc na ul.
Wolności, a w szczególności w pobliżu skle-
pu, w którym dokonano włamywania panuje
zawsze silny ruch włamywacze nie zostali
przy „robocie” przez nikogo zauważeni.
Wydaje to się tem dziwniejszem, iż wej-
ście do sklepu jubilerskiego było jak zwy-
kle silnie zabezpieczone.

I W CHORZOWIE...
CHORZÓW 30.7. W nocy dokonano w
Chorzowie wielkiego włamywania. Około pół
nocy nieznan sprawcy po wyłamaniu drzwi
wejściowych dostali się do wnętrza sklepu

Zeraz po zawiadomieniu o włamywaniu po-
licja wszczęła dochodzenie w tej sprawie.
Do tej chwili jednak nie zdołano wpaść na
trop włamywaczy. Wartość skradzionej bi-
żuterji wynosić ma około 10.000 zł.

Lewoniewski czeka na pogodę. Przed lotem z Moskwy do San Francisco.

Moskwa 30.7. Kierownik centralnej
dyrekcji północnych dróg morskich
Schmidt oświadczył, że przygotowania
do lotu Lewoniewskiego z Moskwy do
San Francisco zostały ukończone.
Dzień odlotu zależy jedynie od wa-
runków meteorologicznych, które do 31
bm. zapowiadają się niepomyślnie. Sa-

molot Lewoniewskiego jest jednopla-
towiecem, znak rozpoznawczy ZSRR nr.
025. Motor typu m 34 o sile 950 koni o-
raz cały aparat jest konstrukcji sowieckiej
i zbudowany został w ZSRR z ma-
teriałów sowieckich.

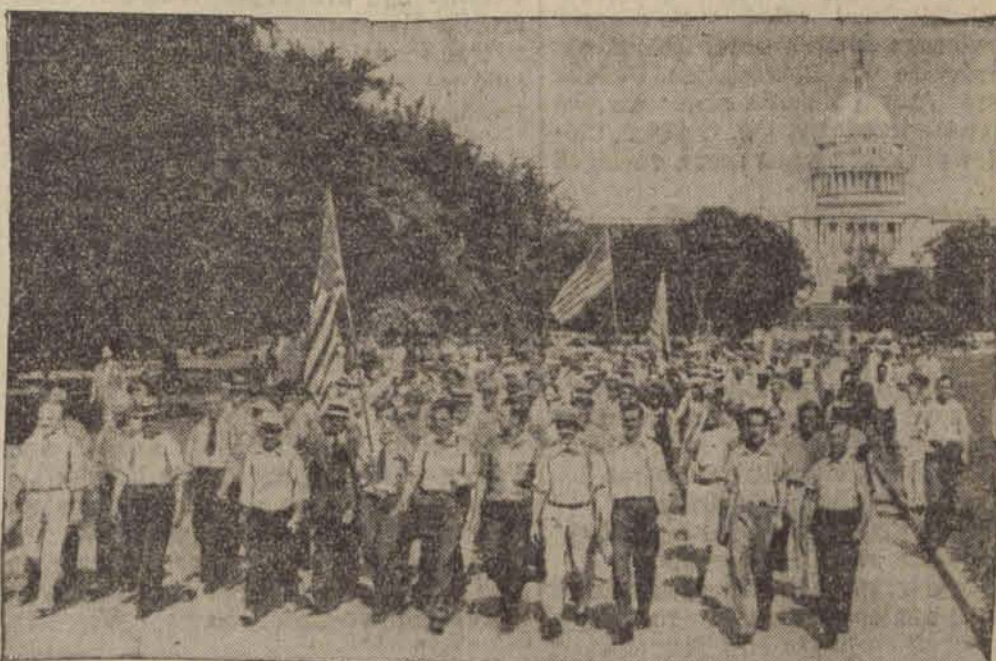
Budowa kolejki linowej w Zakopanem.

Zakopane 30.7. (Pat). Jak się dowia-
dujemy, kwestja budowy kolejki linowej
na Kasprowy została zdecydowana.
Już w najbliższych tygodniach spo-
dziewać się należy rozpoczęcia budo-
wy kolejki.

Dolar 5.25

Prywatnie dolar papierowy w żądaniu
5.27, w placeniu 5.25; dolar złoty w żądaniu
9.12, w placeniu 9.10; funt angielski w ża-
daniu 26.30, w placeniu 26.20; rubel złoty
w żądaniu 4.72, w placeniu 4.70; marka nie-
miecka w żądaniu 1.84, w placeniu 1.82;
za 100 fr. franc. 35.00, w placeniu 34.90.
Bank Polski w godzinach porannych kupo-
wał dolary po 5.25 i 5.24, funty angielskie
po 26.08.

Nowy marsz amerykańskich inwalidów.

Do Waszyngtonu przybyła delegacja inwalidów z Kalifornii, która żąda podwyższenia rent.

Tajemnicze promienie wykrywać będą nieprzyjacielskie okręty.

Nowy Jork 30.7. „New York Times”
donosi, że w laboratoriach fortu Mon-
mouth w stanie New Jersey dokonano
doświadczeń z nowymi tajemniczymi

promieniami, które pozwalają wykryć o-
biektów okrętów nieprzyjacielskich w o-
dległości przeszło 50 mil od brzegu.

Zboże za bezcen — żelazo drożeje. Zwyżka cen urządzeń instalacyjnych.

Warszawa, 30. 7. — Bardzo ważna
część kosztów budowy domów są in-
stalacje.
Spowoduje kartelizacji poszczególnych
galezi przemysłu instalacyjnego osta-
tnio znacznie podrożały najważniejsze
urządzenia instalacyjne. Tak np. zlew-
niezbędne w każdym domu kosztowały
od 6.50 do 7.50 w hurcie, a obecnie od
11 do 12 zł. za sztukę, wanny sprzedawa-
ne od 110 — 120 zł. teraz od 135 do 150
złotych; połączeniowe rury, odprowa-
dzające ścieki domowe (syfony kapla-
cyjne) podrożały z 2.20 do 3.50 zł. za
szukę.

Zwyżka wynosi więc we wszystkich
tych wypadkach
od 35 do 70 procent.
Do podanej przez nas ostatnio zwyżki
cen cementu i cegły przybywa obecnie
nowe podrożenie elementów budowy.
Podwyżki te wprowadzono nie w cen-
nikach, lecz w postaci cofnięcia rabatów.
Później nawet nastąpiła obniżka cen,
ponieważ jednak inkasowało się rabaty, wy-
noszące około 50 proc. cen podanych w
cenniku, faktycznie nastąpiła zwyżka
cen.

Zderzenie motocyklisty z... Krową. Wybite oko i złamana noga sportowca.

Wilno, 30. 7. — Podczas rajdu moto-
cyklowego Wilno — Białystok — Wilno
miał miejsce wypadek pod Połuknią. Za-
wodnik Bronisław Moroz nalechał na
krowę zabijając ją na miejscu. Złamał on
przytem nogę i skaleczył się w oko.
Z Wilna wysłano natychmiast auto

sanitarne. Morozą odwieziono do szpi-
tala. Życiu jego nie zagraża niebezpieczeń-
stwo. — Lekarze obawiali się tylko, czy
będzie można uratować oko.
W rajdzie startowało 14-tu zawodni-
ków. Przez cały czas padał deszcz. Wa-
runki były okropne.

Powtórne aresztowanie zbiegłej morderczyni. Motywem zbrodni — zemsta.

WARSZAWA, 30.7. Przed kilku dniami
ukazała się wiadomość o aresztowaniu mor-
dyczyni dziecka Bornsteinów, która dla
zabawienia wózka porwała dziecko z ogro-
du, a po sprządzie wózka za 17 zł.
zamordowała dziecko
i wrzuciła je do glinianek.
Wkrótce po aresztowaniu zbrodniarki
zdołano zmylić czujność policji i zbiegła.
Wczoraj po mozołnych poszukiwaniach
policja odnalazła kryjówkę zbrodniarki i
po raz drugi aresztowała ją.
Policja ustaliła, że morderczynią była

28-letnia Janina Szymczak, zam. w Warsza-
wie przy ulicy Borakowskiej 22 jako sub-
katorka Józefa Buczyńskiego, od którego
odnajmowała pokój wraz z przyjacielem
Janem Fiedkiem, robotnikiem kolejowym.
W ub. tygodniu policja przybyła do
mieszkania przy ul. Borakowskiej 22 i
Szymczakównę zastano krzającą się przy
kuchni. Po aresztowaniu jednak zdołała o-
na zbiec. i w pościgu ustalono, że Szym-
czakówna ma matkę, zamieszkałą we wsi
Sonsk, w pow. ciechanowskim.

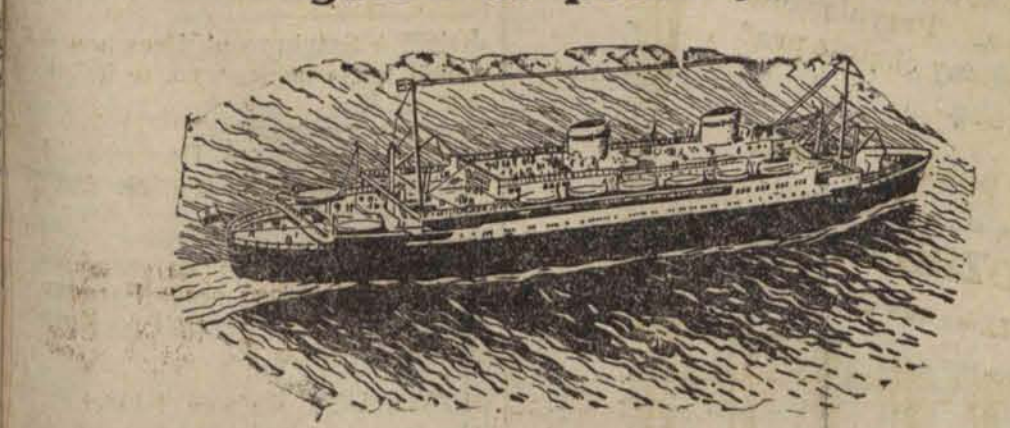
Wydelegowano tam wywiadowców,
gdzie późną nocą Szymczakówna zjawiła
się we wsi.
Szymczakównę aresztowano, — podczas
przesłuchania wyparła się ona wszelkiej wi-
ny. Jednakże po kilkogodzinnych badaniach
przyznała się do zbrodni.
Oświadczyła ona, że dokonała jej z zem-
sty, nie może jednak jej uzasadnić.
Po kradzieży dziecka z wózkiem Szym-
czakówna wprost z ogrodu pojechała na
Plac Kiercelego, gdzie sprzedawała wózek za
15 zł., pościel za 2 zł, a następnie zaś udała
się do wsi Jelonki, gdzie rzuciła dziecko do
rowu fortelnego, napelnionego wodą.
Szymczakównę pod silną eskortą spro-
wadzono do Warszawy i tu osadzono ją w
areszcie Urzędu Śledczego.
Dalsze dochodzenie zmierza do ustalenia,
czy motywem zbrodni była istotnie zemsta,
czy też ohydna zbrodnia miała tylko tym ra-
bunkowe.

RUMOWISKO W SEJMIE Ospieszna przeprowadzka sekretarjatów klubów poselskich.

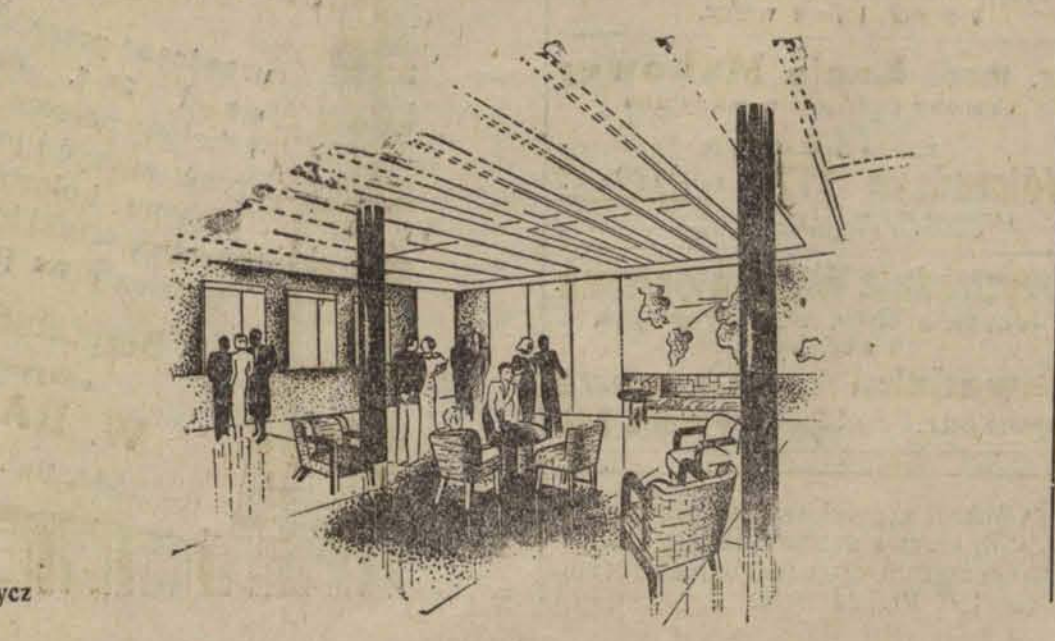
Warszawa, 30.7. Za trzy dni upływa
termin opuszczenia gmachu sejmowego
przez sekretarjaty klubów poselskich,
które tam pozostawały bez przerwy
przez 16 lat, to też dotychczasowe po-
łożenie tych klubów przedstawia
istotnego rumowiska

sejmowego znikła też postać sekreta-
rek klubowych, które przeważnie pra-
cowały od początku odzyskania niepod-
ległości, a teraz powiększą zastępy bezro-
botnej inteligencji. Wynosi się również
choć na krótko, klub BB., do mieszczą-
cego się naprzeciw Sejmu lokalu sekre-
tariatu generalnego tej organizacji, któ-
ra obecnie przemieniona jest w sztab
generalny akcji wyborczej. Odbывała
się tam niestannie zebrania sekretarzy
wojewódzkich organizacji BB., i pouf-
ne konferencje.

Statek Piłsudski gotów do podróży.

1) Widok zewnętrzny nowego olbrzyma transatlantyckiego. 2) Hall klasy turystycznej statku „Piłsudski”.

—:O:—

Fatalny pojedynek wiejskich kawalerów. DZIEWCZYŃE POSTRZELONO W PIERŚ.

Piotrków, 30. 7. — We wsi Borysów gm. Grabica, mieszkała urodziwa panna, 20-letnia Józefa Jasieczakówna, o wyglądzie której ubiegali się liczni kawalerowie nawet z sąsiednich dość odległych wiosek. Ale panna Józia nie mogła się jakoś zdecydować na dokonanie wyboru.

Do najbardziej natarczywych kawalerów należeli dwaj młodzieńcy z sąsiednich wiosek: 26-letni Józef Zelcer, zamieszkały we wsi Kuberaj, gm. Podolin i 22-letni Antoni Kuberaj, zam. we wsi Lutostawice Rządowe, gm. Grabica, którzy od wybranki swego serca domagali się

kategorycznej odpowiedzi i żądali stanowczego słowa.

Kiedy panna Józia zlekkała z odpowiedzi, obaj wspomniani kawalerowie postanowili na swój sposób rozstrzygnąć ten węzeł gordyjski i wyznaczyli sobie spotkanie na polach wsi Borysów, gdzie mieli stoczyć między sobą „rwerski” bój o względy nadobnej dziewczyny. Przedtem jednak obaj pragnęli jeszcze raz zobaczyć swą ukochaną

i obaj zeszli się u niej w domu, skąd razem następnie udali się na spacer.

W towarzysystwie dziewczyny jakoś nie mogli znaleźć tematu rozmowy,

gdyż palili ich zazdrość niepostrzeżenie. W pewnym momencie jeden z nich rzucił pod adresem swego rywala jakąś opryskliwą uwagę, która — wobec i tak już podnieconego nastroju — była tem, czem iskra dla prochu. Powstała bójka.

Rycerska dziewczyna, nie chcąc widocznie być przyczyną rozlewu krwi, rzuciła się pomiędzy walczących w zamiarze rozdzielenia ich i starała się uspokoić rozgorączkowane umysły obu narwańców, co jednak

nie dało spodziewanego rezultatu. W pewnej chwili rozległ się huk strzału rewolwerowego i na ziemię do śróp walczących zwał się młoda dziewczyna, brocząc obficie krwią.

Obaj wojowniczo usposobieni młodzieńcy na widok swej mimowolnej zbrodni ochłonęli niezwłocznie z zapalów morderczych i weszli akcje ratunkową. Zanieśli ją więc do domu, a stąd odwieziono ją następnie do szpitala św. Trójcy w Piotrkowie, gdzie boryka się ze śmiercią. Jak się okazało, została ona postrzelona w klatkę piersiową.

Sprawców niefortunnego strzału policja osadziła w areszcie do dyspozycji władz sądowno-sledczych.

Chłopiec z poszarpanymi nogami. Kronika pogotowia ratunkowego, kradzieży i pożarów.

Łódź, 30 lipca. W dniu wczorajszym około godziny 8 wieczorem w domu przy ulicy Pojezierskiej 4 wynikła bójka pomiędzy lokatorami. Zafascynowani dawała policja. W czasie bójki odnieśli obrażenia 17-letni Franciszek Wykrzyński i żona jego — 66-letnia Walentyna. Obojgu poturbowanym udzielił pierwszej pomocy lekarz miejskiego pogotowia ratunkowego.

— Wczoraj na stacji miejskiego pogotowia ratunkowego przewieziono 15-letniego bezdomnego chłopca Antoniego Fajfira z poszarpanymi oboma nogami. Jak się okazało chłopiec został we wsi Koziołki, pod Brzezinią, poszczuty psami, które w okropny sposób pogryzły go. Po udzieleniu pierwszej pomocy bezdomnego Fajfira przewieziono na kurację do szpitala.

— Wczoraj późnym wieczorem na ulicy Dobrzeńskiej usiłowała pozbawić się życia przez wypicie większej dozy jodiny 27-letnia Stanisława Wiecek, niewiadomego miejsca zamieszkania. Desperatkę po udzieleniu jej pierwszej pomocy lekarskiej przewieziono na kurację do szpitala.

— Na ulicy Zielnej został napađnięty i pobity przez nieznaną sprawcę

29-letni Stanisław Ziółczak, bezdomny Poszkodowanemu, który odniósł kilka ran tłuczonych głową udzielił pierwszej pomocy lekarz miejskiego pogotowia ratunkowego.

— Na ulicy Wólczańskiej spadł z wozu i odniósł głęboką ranę ciętą czoła 44-letni Moszek Neuman, woźnica, zamieszkały w Żelowie, powiatu łaskiego. Ofiarę wypadku udzielił pierwszej pomocy lekarz pogotowia ratunkowego Czerwonego Krzyża.

— Dziś rano w Zakładach Wdewskiej Manufaktury tryby maszyny pochwyciły dłoń robotnicy Bronisławy Witczak, zamieszkałej przy ulicy Nowogrodzkiej 27. Robotnica odniosła zmiążdżenie kilku palców. Zawiezony lekarz pogotowia Czerwonego Krzyża, po nałożeniu opatrunku przewiózł ofiarę wypadku na kurację do domu.

— 00 —

ZATELEFONUJ ZARAZ Nr. 102-28 lub 102-29

a otrzymywać będziesz „ECHO”
od jutra w domu. Przenumeratę
zamawiać można poczynając
od każdego dnia miesiąca.

Doktor L. BERMAN
Specjalista chorób wenerycznych
skórnych i seksualnych
Cegielniana 15.
telefon 140-07
od 8-11 rano i od 4-8 wiecz.
niedzi. i święta od 9-1.

DR. MED. NIEWIAŹSKI
powrócił
Spec. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych
Andrzeja 5, telefon 159-40
przyjmuje od 8-11 rano i od 5-9 wiecz.
w niedzi. i święta od 9-12 pp.

Dr. J. NADEL
akuszer — ginekolog
Przyjmuje od 2-5 i 6-7.30.
ul. Andrzeja 4, telef. 228-92

Doktor WOŁKOWYSKI
opracowywał się na ul.
Cegielniana 11, tel. 238-02.
Choroby weneryczne, moczopłowe i skórne
Przyjmuje od godz. 8-12, od 4-9 w niedzielę
i święta od 9-1.

Dr. med. ADOLF ROJTER
chor. skóry, włosów i weneryczne
Narutowicza 24
telefon 262-61
8-11, 14-16, 17-20.

Dr. P. BRAUN
powrócił
Spec. chor. skórnych i wenerycznych.
przyjmuje od 8-11 i od 4-8 wiecz.
Cegielniana 4, tel. 100-75.

DR. MED. H. LUBICZ
Choroby skórne, weneryczne i moczopłowe
Cegielniana 7, Tel. 141-32.
Przyjmuje od godz. 8-10, 12-2, 5-8 wiecz.
w niedzielę i święta od 9 do 11 rano.

Dr. med. Edward REICHER
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i seksualnych
Potulniewa 28, tel. 201-93
przyjmuje od 8-11 rano i od 5-8 wiecz.
w niedzielę i święta od 9-11 popoł.

Dr. med. Henryk Ziomek wski
Spec. chor. wenerycznych, skórnych,
włosów i moczopłowych.
6-go Sierpnia 2, telefon 118-33
przyjmuje od 10-12, 2-4 i od 8-9 wiecz., w niedzielę
i święta od 10-11 popoł.

Dr. med. M. GLAZER
Choroby skórne i weneryczne
ZACHODNIA 64, Tel. 185-49
przyjmuje od 12-2 i od 7-8 1/2 wiecz.
w niedzielę i święta od 10-12 w poł.

Dr. med. M. TAUBENHAUS
AKUSZER — GINEKOLOG
Zgierska 11, Tel. 246-09
Przyjmuje w LIPCU w godz. 8 rano —
4 popoł. i 7-9 wiecz.

Dr. med. Łucja Makower
choroby skórne i weneryczne
(Kobiety i dzieci)
POWROĆCZA
Wólczańska 117, tel. 149-39
przyjmuje od 8-11 i od 6-8 wieczorem
w niedzielę i święta od 10-11 w poł.

Przychodnia Wenerologiczna
leczenie chor. wenerycznych
i skórnych
Zawadzka 1, telef. 122-73
czynna od r. 8 do 10 wiecz. Porada 3 zł.

OTOMANE skrzynkowa, fałszywa, leżan
kę, stoł, krzesła debowe, robota solidna
tanie sprzedam, dogodnie warunki. Kiliń
skiego 160, Przędziecki.

Zdarzenia i wypadki.

— Przed pałacem królewskim w Kopenhadze odbyła się manifestacja, w której wzięło udział 40 000 farmerów duńskich.

Uchwalono rezolucję, przewidującą przerwę w produkcji jeżeli żądania farmerów nie zostaną uwzględnione. Farmerzy, którzy przybyli z różnych stron Danii domagali się aby stanowiąca administracja nie była powierzona politykom. W szczególności żądają oni usunięcia polityków z organizacji rolniczych.

Król Chrystian przemówił z balkonu do zebranych, którzy go entuzjastycznie przyjęli.

— Dziś wybierają delegatów do okręgowych zgromadzeń wyborczych organizacje kobiece i zawodów wolnych.

— W Gdańsku i Sopocie doszło wczoraj do gwałtownych demonstracji antyżydowskich. Na samochodach wisiały na paskach napisy: „Gdziekolwiek jest jakieś świństwo — napewno 90 proc. żydów ma czarno w nim palce”. „Żydzi są naszym niebezpieczeństwem”. „Panie Kohn, jedź pan do ziemi obiecanej, a nie na naszą plażę”. „Żyd jest też człowiekiem? Pluskwa też jest stworzeniem?”. „Czytacie „Stürmera” i in.

W odpowiedzi tej senat oświadcza, że skiego, zawiadamiającego Gdańsk o nieodstąpieniu od rozporządzeń celnych, wydanych przez ministerstwo skarbu, senat gdański opublikował w prasie odpowiedź.

W od powiedzi tej senat oświadcza, że mimo wszystko nie może się zastanawiać nad zarządzeniem celnych Polski, ponieważ nie chce własnoręcznie podpisać na siebie wyroku śmierci.

— W poniedziałek minister WR. i OP. Jędrzejewicz w towarzystwie ministra Radewa zwiędzał wraz z małżonką szkoły i zakłady naukowe w Sofii.

— Rząd niemiecki zastrzył przepisy dewizowe, import do Niemiec wymaga specjalnych zezwoleń władz.

— Ogłoszono wczoraj nowe rozporządzenie min. sprawiedliwości o regulaminie urzędowania prokuratorów.

— Wskutek uszkodzenia turbiny w elektrowni warszawskiej, stolicą wczoraj wieczorem była pozbawiona w ciągu godziny światła.

— Prezydent Głazek zamianował wczoraj członków komisji teatralnej, do której weszli: nacelnik wydziału oświaty i kultury, Jan Waltratus, dyrektor Kazimierz Wroczyński, dyr. Tadeusz Czapczyński, prof. Zygmunt Hajkowski, dyr. Antoni Łódzowski, sędzia Konarski, płk. Alf. Tarczyński, nac. Zaleski, prof. M. Dobrzyńska, dyr. Dębowski, Ludwik Piotrowski. Niezależnie od tego w skład komisji wejdzie jeszcze przedstawiciel syndykatu dziennikarzy Łódźskich.

— Zebranie robotników brukarskich w Łodzi uchwalilo proklamować strajk spowodowany odrzuceniem przez przedsiębiorców żądania podwyższenia stawek ze zł. 4.40 na zł. 5.20.

— Wobec uzyskania przez m. Łódź dodatkowych 2 milionów złotych rozszerzo no tegoroczny program robót kanalizacyjnych. Program ten przewiduje budowę kanałów na ulicach Noworadwskiej, Żeromskiego, Trębackiej, Pomorskiej, poczynając od ul. Wierzbowej wzdłuż i tn. Poza tem z funduszy tych wybudowanych zostanie paręset metrów instalacji wodociągowej.

Przenikliwy chłód. Stan pogody w Łodzi.

Łódź 30 lipca. W dniu dzisiejszym, o godzinie 8 rano temperatura wynosiła 12 stopni powyżej zera. (Najniższa temperatura w nocy — 11 stopni powyżej zera). O tej samej porze barometru wykazywał ciśnienie — 738,1 milimetra. Tendencja barometryczna — równomier ny wzrost ciśnienia.

Wiatry południowo-zachodnie z szybkością do 8 metrów na sekundę.

W ciągu dnia dzisiejszego dość pogodnie o zachmurzeniu zmiennem. Miejsami przelotne deszcze. Skłonność do burz. Na terenie całego kraju temperatura w granicach od 12 do 15 stopni powyżej zera.

„Czerwony sztandar” na posiedzeniu rady miejskiej w Piotrkowie.

Piotrków, 30. 7. — W ubiegły poniedziałek odbyło się posiedzenie piotrkowskiej Rady Miejskiej w sprawie wyboru 13 delegatów do Kolegium Wyborczego. Jak się dowiadujemy w ostatniej chwili,

radni socjalistyczni i Bundu zgłosili deklarację przeciwko nowej ordynacji wyborczej i ze śpiewem „Czerwony Sztandar” opuścili salę posiedzeń.

Upadek z drabiny gimnastycznej Ze złamaną nogą w szpitalu.

Wieluń, 30. 7. — W czasie ćwiczeń gimnastycznych wychowanków Zakł. Poprawczego w Głazie — wydarzył się nieszczęśliwy wypadek, a mianowicie jeden z ćwiczących chłopców Ducek Stefan, lat 17, spadł z drabiny

gimnastycznej i uległ złamaniu kości w jej nogi.

Nieszczęśliwego po nałożeniu tymczasowego opatrunku — przewieziono do szpitala W. W. św. w Wieluniu na kurację.

Wichura nad Sieradzem Niedojrzały owoc na ziemi.

SIERADZ, 30. 7. — Wczoraj nad Sieradzem i okolicą szalała gwałtowna wichura, która poczyniła wiele szkód.

W kilku punktach miasta, a zwłaszcza w okolicy pożywane zostały na wielu domach dachy, drogi tonęły w kłębówkach kurzu, które zatamowały zupełnie ruch ulowy.

Zanotowano również wiele szkód w dachach; wicher postrząsał dużo owoców, młacie gdzieniedzie drzewa.

Wichura ustala popołudniu.

ŻYCIE PABJANIC.

Gazy na odczycie posła Malinowskiego.

Na odczycie posła Malinowskiego w Miejskim Klinie Oświatowym, niezłani sprawy rozrzućli flaszki z gazem łzawiącym. Odczyt został przerwany i wezwano policję, która 2 podejrzanych o ten czyn osobników aresztowała. Po nado w związku z tem organa bezpieczeństwa publicznego w porze nocnej dokonały rewizji u niektórych działaczy Obozu Narodowego.

pp.: Adam Kmiec i Teofil Luboński, Zw. Zaw. Robotników Rolnych — Antoni Szczerkowski, Antoni Kupiec, Franciszek Błoch, Stanisław Szymon i J. Szczeciński.

Pozatem wybrano jeszcze swych delegatów Rada Miejska m. Pabjanic dzisiejszym tajnym posiedzeniu organizację kobiecą, rzemiosło, myśln i handel.

ZALATWIONE PRETENSJE.

W związku z wiadomością naszą o kradzieży tandemu, zamieszczoną w „Echu” z dn. 26 bm. pt. „Posadzenie o kradzież”, prawy właściciel tandemu za wiadomości policję, że pretensje jego zostały w całości pokryte przez rzekomego sprawcę przywłaszczenia p. Jana Chojnackiego (Poniatowskiego 12) wobec czego oskarżenie zostało wycofane.

DELEGACI DO ZGROMADZENIA OKRĘGOWEGO.

Na delegatów z Pabjanic do Zgromadzenia Okręgowego w Sieradzu, jako siedzibę organów wyborczych wybrani zostali: ze Związku „Pracca” pp.: Teofil Piecho i Władysław Majchrowski, z ZZ.

ŻYCIE ZGIERZA.

Zebranie wyborcze Rady Miejskiej Demonstracje P.P.S. i Obozu Narodowego.

Wczoraj o godz. 8.20 wieczorem w sali obrad Rady Miejskiej odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej w sprawie wyboru 7 delegatów do zgromadzenia okręgowego.

Na zebranie przybyło 35 uprawnionych do uczestniczenia, stawili się więc wszystkie frakcje radzieckie.

Po otwarciu obrad frakcje radzieckie Obozu Narodowego i PPS. złożyły de-

klaracje, że względu na obowiązującą obecnie ordynację wyborczą udziału głosowaniu nie wezmą, poczem rady frakcji opuścił salę obrad.

Następnie zgłoszono listę kandydów do zgromadzenia okręgowego: Dyr. Władysław Michna, Antoni Chałowski, Jan Teska, Ludwik Kaut, Eugeniusz Hertel, Czesław Syska i J. neusz Kaleta.

Kandydatury te zostały przyjęte. Na tem zebranie zakończono.

WISIELEC NA OKRĘGLIKU.

Wczoraj komisariat P. P. w Zgierz został powiadomiony o znalezieniu w mieście okręglika zwłok wisielcy. Na miejsce niezwłocznie udał się patrol policyjny, który denata przewiózł do stolicy na cmentarzu parafialnym. Znalaziono przy nim żadnych dokumentów stwierdzających jego tożsamość.

Z podanego jednak rysunku wisielcy wynika, że jest nim Mass Bronisław, mieszkały we wsi Teofilów, gm. Rągoszcz, którego poszukiwała rodzina gdyż od kilku dni nie pojawił się ani w domu.

Denat był żebrakiem. Przyczyn samobójstwa narażenie nie ustalono, prawdopodobnie pchnęła go do targnięcia się na własne życie ciężka sytuacja materialna.

— 0: —

JÓZEFA Szybyrc ul. Drewnowska zgubił legitymację, wyd. w f. I. K. znafiski.

JÓZEF Pietrzak, ul. Pancerna 24 (Rogozszez) zgubił legitymację zapomogowa, wyd. w Łodzi.

ZAGINEŁA legitymacja zapomogowa nr. 4272-33 wydana przez Fundusz robocia na nazw. Stanisława Kotarskiego, Łódź, Płocka 46.

PRZYBLAKAŁ się pies, foksterier, białoty z czarno podpalonym łebkiem. Debrania Zgierska 110.

Nawet bardzo
doświadczona Pani domu
skorzysta,
odwiedzając
Pokazy prania Persilem,
urządzone przez naszą firmę wza-
sie od 29. 7. do 10. 8. 1935 r. Wy-
ékolony personel pokaże, jak łatwo
prać, suszyć i prasować delikatną
bieliznę kolorową. Przyniesione
drobne sztuki bielizny chętnie prać
będziemy na próbę.

Bezpłatne pokazy prania
odbywają się w firmie
W. RADZIKOWSKI
Łódź, Bol. Limanowskiego 56.

Platowiec — amfibija na usługach ekspedycji. WYPRAWA Z OBIEKTYWEM. W TAJEMNICZYM KRAJU KENYA.

Wazington w lipcu. Do Ameryki powrócił z dalekiej wyprawy małżonków Martina i Os Johnsonów. Powitano ich niezwykle życzliwie. Podróżnicy przyjęli byli Białym Domu w Waszyngtonie przez szefa Roosevelta następnie wygłoszono odczyty pod protektoratem Towarzystwa Geograficznego i Aeroklubu Ameryki. Na ich odprawach był obecny cały rząd federalny, ministrowie, geografi i tłumy miłośników podróży i bohaterów wy-

prawy Johnsonów była pionierska. Słowa tego znaczenia. Małżonkowie ci znani z poprzednich wypraw z Afryki, tym razem wyruszyli do tajemniczego kraju Kenya na własnym polocie. Lot ich prowadził wzdłuż brzozy Afryki, wystartowali z Tunisu, by nad Libią, a następnie Egiptem i Sudanem przebiec szlakiem, dzielącym ich od serca Afryki — przezbranej i bezkresnej puszczynie, w której szukać mieli niezwykłych wrażeń. Dokonali oni 18 lotów miejscowościami dotychczas nie-

znanymi. Jako bazę obrali sobie osiedle, które stolicę tajemniczego kraju Keny. Zwiadili gruntownie belgijskie i Tanganike, w drodze zaś po- przebyli drogę przez Rodezję i Angielskiej Afryce Południowej. Zanim wrażenia Johnsonów ukazały się w specjalnej książce i zanim wy- wyjdzie film, nakreślił przez John- now z narażeniem życia, małżonkowie udzielił nam przedstawi- przedstawicieli specjalnego wywiadu.

Cechą naszej wyprawy — opowia- Martin Johnson jest zastosowanie raz pierwszy do badania niedostęp- terenów, małego krótkiego i zwin- samolotu. On był podstawą naszej wyprawy.

Samolot mieliśmy zapasy żywno- we, namiot, a przede wszystkim — aparat do zdjęć filmowych oraz duże za- taśmy. Baza nasza była Nairobi. Wymagaliśmy odlatywaliśmy w dół dżungli powracaliśmy po uzupełnienie pa- i żywności.

Wiele wrażeń wywołała ukaza- się naszego samolotu na niezwyk- lych, a nawet puszcz i stepów afrykańskich.

Kiedy opadliśmy przed jedną z wiosek, to murzyni bali się wychodzić z chat, są- dząc że mają do czynienia z nieczystą siłą. Nie pomagali zaklęcia i groźby. Proponowaliśmy im dary, żaden z nich jednak nie chciał wyjść na nasze spo- kanie. Jednego z królików skusił wkoń- ku lśniący czarny cylinder, ofiarowany mu przez mnie.

Widocznie nie jest tak źle, pomy- ślał sobie kacyk skoro ci wystawcy nie bios przynoszą w darze takie piękne, czarne rury i podszedł do nas. Za kró- lem, jak stado baranów, posuwali się je- go poddani. Pierwsze lody zostały prze- lamane. Nastroj stał się wesoły, gdyśmy zaczęli wręczać pozostałym murzynom najrozmaitsze dary w postaci szklanych paciorków, perkalików i pozłacanych guzików. Całe bractwo zawył z radoś- ci i murzyni pucili się w tan dookoła naszego samolotu. Widok był niezwy- kły, godny uwiecznienia na taśmie. Na polu stał samolot, dookoła zaś tańczyli murzyni, którym przewodził sam król w „nowym ubiorze” — czarnym cylin- drze. Oprócz tego cylindra i zielonych, barczanowych spodenek, na królu nie było. Zlitowaliśmy się więc nad nim i ofiarowaliśmy mu 3 metry czerwone go perkalu na płaszcz tronowy.

Zaprzęgnięliśmy się bardzo szybko z mieszkańcami wioski. Stali się oni na- szymi przewodnikami w głąb dżungli wskazywali nam najciekawsze punkty dla obserwacji zwierząt i pomagali w ro- bieniu zdjęć, kiedy dla uchwycenia sta- da zebra trzeba było urządzić obławę, by zwierzęta nie wypłoszyły i pocięły w kierunku naszego aparatu.

Drużyna nasza wylatywała o ma- le skończyła się katastrofą. Podczas lotu nad puszczą

zabrakło nam paliwa.

Cudem uniknęliśmy katastrofy, lądując na małej polance. Nie uniknęliśmy jed- nak uszkodzenia skrzydeł samolotu. Kie- dy mały był zajęty naprawą, nagle z za jednego z drzew wychyliła się ma- ła, czarna główka i gwizdnęła nam koło ucha strzała. To witał nas mały Pigmie Dawaliśmy mu znaki że jesteśmy przy- jaciółmi. Po chwili, widocznie jednak przekonany, wrócił, prowadząc kilku swoich towarzyszy. Okazało się, że w- łałowaliśmy w pobliżu wioski Pigmie- wów.

Stali się oni naszymi statystami, odgry- wając bardzo ciężkie epizody podczas polowań na dzikie zwierzęta.

Dramatyczne chwile przeżyliśmy na polowaniu na pawiany. Dzikie te ma- ły uciekały przed naszym obiektywem, w nocy zaś całe stado

zaatakowało nasz obóz.

Podczas tej walki zastrzeliliśmy kilka pięknych okazów, straciłmy jednak je- dnego murzyna i dzikie małpy zniszczy- ły nam część zapasów żywności. Nie- stety, scena ta rozegrała się w nocy, więc nie mogliśmy jej filmować.

— Ale zato, wtrąca Martin Johnson, sfilmowaliśmy wiele innych, mrocznych krew w żyłach scen, jak walka lwa z zebra, lub atak lwów — olbrzymów, przy- puszczony do naszej „wiedzy”, z któ- rej dokonaliśmy zdjęć. Trudno opo- wiadać o wszystkich szczegółach wy- prawy. Ujrzenie Panowie nasze przeży- cia w filmie. Pragnę jeszcze dodać że sukces naszej wyprawy zawdzięczamy przede wszystkim samolotowi konstruk- cji inżyniera Sikorskiego. Jest to am- fibia tj. platowiec, mogący lądować na łądzie i wodzie.

Order za wykupywanie młodych dziewcząt z niewoli.

Misjonarz O. Gsell, Alzatzczyk z po- chodzenia, od trzydziestu lat prowadzą- cy ciężką pracę misyjną najpierw w Australii, później w Nowej Gwinei, a o-

statnio na wyspie Barhurst koło wy- brzeży północnej Australii, otrzymał wysokie odznaczenie orderem Imperium Brytyjskiego za zasługi położone przy cywilizowaniu pierwotnych obywateli miejscowej ludności. Główną jego za- ścią jest wykupywanie

Miodowe miesiące

Odkurzacz w ogrodzie — kosiarka w salonie.

ULTRASOL

Z A GROSZE PEŁNE
BEZPIECZEŃSTWO
przed szkodliwym nadmiarem promie-
ni słońca dają Dra Lustra ochronne
preparaty wyrobu „Miraculum”: Krem
„Ultrasol”, Olejek „Negrita”
lub „Ultrasol” w postaci emulsji.

Bandyta z eleganckim bagażem. Rycerski gest opryszka.

Pewna młoda i ładna wrażeń Angiel- ka podjęła wycieczkę do wnętrza Keny- ki, aczkolwiek jej tego usilnie odradza- no. W drodze powrotnej w pewnym miej- scu nad lasem pekiły odrazu wszystkie cztery opony na kołach, gdyż droga za- siana była gwoździemi. W tej samej chwili wypadł z lasu mężczyzna, kieru- jąc swe kroki ku samochodowi. Angielka zrozumiała, że ma do czynienia z

napadem bandyckim, w strachu o ży- cie i kszystowności, zwróciła się do tan- dyty z prośbą:

— Oddaję się pod pańską opiekę i pro- sze odprowadzić mnie do Ajaccio.

Bandyta zawałał się i patrząc zdzi- wionym wzrokiem na Angielkę rzekł: — Ma pani szczęście. Uczynię według zy- czenia pani.

Następnie zabrał bagaż Angielki na- plecy i ruszył ku miastu. Od właściciela hotelu w Ajaccio, który struchlał na- widok towarzyszącego Angielce mę- czyzny, dowiedziała się ona, że był to herszt bandy, groźny Bartoli, który do- piero nie tak dawno temu w lasach kor- sykańskich odczony został przez woj- sko francuskie po bohaterstwie walce za- bity.

Na temat rycerskości bandytów wśród ludności włoskiej obiega jeszcze wiele mniej lub więcej prawdopodob- nych opowiadań.

młodych dziewcząt

sprzedawanych przez rodziców w nie- wolę, kształcenie ich i wychowywanie w zakładach Sióstr Misjonarek N. Serca Jezusowego. Dziewczeta te, wydawane później zamaż za nawróconych już kra- jowców, tworzą ogniska rodzinne i zre- by nowego już cywilizowanego społe- czeństwa. Obecnie wyspa Bathurst, le- żąca na szlaku lotniczym Anglia — Sy- dney między Kupang w Indiach Holen- dzkich a Darwin w Północnej Aus- tralii stała się poważną domeną misjo- narzy N. Serca Jezusowego.

W EKRANU

Krzysztof Noś

Przedruk wzbroniony 46

STRESZCZENIE POCZĄTKU:

Przystojny Henryk Gossop, sprzedawca wielkim magazynie „Jonahian i Drakes”, znalazł pod wpływem roli, granej w ama- matorze teatrze swoją narzeczoną, Violet- tę, aby pod przybranym nazwiskiem — Amies Leith — Warren ziożyć wizytę w domu Dornwater. Po drodze został naje- miony przez autobus i jego twarz została zniszczona. Podczas dłuższej choroby w szpitalu poznał dyrektora wytwórni filmowej — J. K. K., który się nim zainteresował.

— Nie powie! — krzyknęła Violet- ta. — To nieprawda.

— Prawda — zagroził, Albert —

— Niezłazne, żebyś ty za niego wyszła. —

— Nieznosłabyś tego... Człowiek, który

— wstydzi się przynajmniej, że podstłuchi- pod drzwiami i prawdopodobnie ma- z pół tuzina żon, nie mówiąc już o

— Buuuu! Huknął rewolwer. Smuga

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

— Violetta wrzasnęła. Albert zachwiał

Na rękawie Alberta struga krwi.

Violetta w trwodze.

— Albercie! Gdzie...? Co...?

Uśmiechnął się boleśnie.

— Zadrasnął mnie. Nic takiego.

Violetta ściągnęła ze stołu obrus, od- darła pas, skoczyła do Alberta, zerwała z niego kurtkę i kamizelkę razem z ko- szulą i zabandażowała ranę, żeby po- wstrzymać krwotok.

Matka Chubbowa chwyciła się krze- śła.

— Bha! —

— Czy ja go zabiłam? Zobacz, Violetto... Ja... ja... nie mogę.

Violetta osunęła się na kolana obok Hindusa i przyłożyła mu ucho do piersi.

— Czy go zabiłam? — powtórzyła Chubbowa.

Zasłuszył na to — odparł surowo Violetta, podnosząc oczy. — Nie, żyje, serce bije. Musiała go mamusia ogłu- szyć.

— Wiele rzeczy — rzekła uroczy- ście matka — zdarzyło się w tej kuchni ale usiłowanie zabójstwa dopiero pierw- szy raz.

I zemściła.

Violetta pobiegła do kranu po wodę i postawiła przed Albertem butelkę whisky i filiżankę.

— Napij się.

Poczem zajął się matka.

— Biedna mamunia! — złała jej gło- we wodę. — Serce ma słabe i... A, już dobrze. Przychodzi do siebie.

Albert nalał sobie whisky i zaczął

— pijąc

— U! — wykrzyknął. — Mało bra- kowało...

Dały się słyszeć kroki na schodach i pukanie do drzwi frontowych.

Pewnie sąsiedzi usłyszeli — zauwa- żyła Violetta. — No, teraz będzie bie- da.

— Ja ich odprowadzę — odparł Albert. Narzucił kurtkę na ramiona i wybiegł z kuchni.

Violetta usłyszała, jak powiedział, że spadł z drabiny i skaleczył się w rękę. Poczuł Albert. Gapię odeszli.

Bha! leżał nieruchomo tak jak u- padł.

Violetta pomogła matce usiąść na fotelu.

Wróciwszy, Albert rozejrzał się po pokoju i tracił Hindusa czubkiem buta. Zemdlony jęknął i obrócił głowę na bok.

— Straszne, gdyby on naprawdę... — szepnął za drzwiami.

— A ty, to co? A gdyby ciebie za- bił? — zapytała Violetta.

— Tęby było prościej, moja droga. Ostatecznie, ja jestem w swoim kraju zmałsił się nerwowo — i zdarzają się wypadki. Ale jego śmierć spowodowa- ła by wybuch nienawiści rasowej.

— Co się mnie dotyczy, to już się stało — odpowiedziała Violetta.

— To niesprawiedliwie — zaprote- stował Albert. — Przytapał mnie ze swoją narzeczoną i ja go jeszcze znie- ważyłem. Rozumiem jego uczucia... — Urwał. — No, ale przypuszczam — do- dał sztucznym tonem — że teraz z nim zerwiesz?

Skinęła głową.

— A co będzie ze mną?

— Skończyłam z zacieraniem się. — Nagle rozplakała się. — Henryka chce! Henryka! Albo jego, albo nikogo!

— Mam przeczyć — wtrąciła ma- ka Chubbowa słabym głosem — że Hen- ryk wróci.

Bha! usiadł, podniósł ręce do góry i wydał przeciągły jęk.

Albert podbiegł do niego, otarując do pomocy zdrowe ramie. Violetta pod- niosła szybko rewolwer i schowała go.

— Czy zaprowadzić pana do łóżka?

— zapytał Albert Bha!.

Bha!u, który powstał chwiejnie, nie zdażył mu odpowiedzieć, gdyż zo- baczył przed sobą rozognioną twarz Violetty.

— Proszę to zabrać — ściągnęła z palca pierścione — i wynieść się stąd. Nie do łóżka. Precz!

— Precz? — powtórzył Hindus, któ- remu pamięć wróciła dopiero w tej chwili. — Tak, tak, pamiętam. Straci- łem głowę z miłości dla zdradzieckiej lilii rodziny Chubbów.

— Tyś sam zdradca — zachnęła się dziewczyna. — O mało nie zamordowa- łaś człowieka. Ja takich zwyczajów nie lubię i nie chce ryzykować, żebyś przepędził pod tym dachem jeszcze jed- na noc, wmykał się po ciemku i może jeszcze przecinał ludziom gardła. Wy- nosić się w tej chwili. Po rzeczy mo- żesz przysłać jutro, a tymczasem nie pró- buj żadnych figliów, bo dam znać poli- cji i zamkną cię za usiłowanie zabój- stwa...

— Lilja rodziny Chubbów nie ko- cha już swego pokornego sługi...

— Precz!

— Wynosić się — dodała matka Chub- bowa. — Dostę mam na dziś tego do- brego.

Bha!u wyszedł, a w kilka minut później Albert odjechał taksówką.

— Tośmy miały wieczór! — jęknęła Chubbowa, naciągając na siebie stopy kocioł.

Violetta skinęła głową i podała jej gorącej whisky z wodą.

— I wszystko na nic! — dodała sta- ra, przykładając do ust szklankę.

— Na nic! — wykrzyknęła Violetta.

— Jakto? Przecie zerwałam zaręczy- ny!

— To jeszcze gorzej niż na nic, bo zepsułaś to, co było zrobione. Jeżeli to jest rachunek...

— Skończyłam ze wszystkim

— No, chyba! — odparła matka. —

Hm, nie wiedziałam, żeś ty taka urocza

że mężczyźni będą się o ciebie zabijać.

Prawdziwa niespodzianka. Ale nie mów o tem ojcu. Za stary, żeby mu kłopotać głowę. I Milly też nie mów. Za młoda.

Violetta przyznała matce rację, sprzątnęła kuchnię i zabrała się do na- prawiania obrusa.

Kiedy wrócił stary Chubb z Milly, kuchnia miała już codzienny wygląd.

ROZDZIAŁ XIII.

Hugo Ames u fryzjera.

Bielizna Henryka. Garnitur, krawa- t, płaszcz Hugona Amesa.

Opuścił szpital przed przyjazdem o- biecanego auta.

Poszedł do fryzjera. Nie do odprawy nego golibrody, a do fryzjera. Hugo Ames.

Łagodne światło. Zapach wieny, fiołków, wody kolońskiej, olejku do wło- sów, pomad. Cichy szum aparatu do su- szenia włosów. Wszystkie najświeższe wydawnictwa periodyczne, jeszcze nie pogięcone. Błyszcząca porcelana, marmur, niklowe okucia. Obsługa w białych fartuchach. Ogromne, świecące lustro. Wyścielane krzesła. Luksus. Ina- czej niż u golibrody — trafikarza na West Ken.

— Szanowny pan każe sobie przy- strzyć włosy? Tak jest, proszę szanow- nego pana. A możeby masaż głowy? O- żywia skórę, pobudza cebulki włosowe. Owszem, proszę szanownego pana. Rzadko można spotkać takie piękne wło- sy. Zaraz. Odrobinę tej wody, trochę tej migdałowej — nasza specjalność — i jeszcze brylantyny... Włosy tego ko- loru lubią być gładkie. A, piękne włosy, proszę szanownego pana. delikatne, ela- styczne. Musi szanowny pan być ostroż- ny, bo tego rodzaju uwłosienie łatwo stracić. Trzeba pielęgnować. Pozwolę sobie powiedzieć, że je szanowny pan zaniedbał.

— O, naturalnie. Chorowałem.

(d. c. n.)

JAPORSKI PROSZER
KATOL
AZUMICETE
OSAKA
OWADY
IROBACTWO

ECHA ZE STOLICY

Żyde Warszawy w kilku wierszach

Wobec stwierdzenia przez PP. że poszczególni właściciele domów angażują często do pracy dozorców domowych z kryminalną przeszłością, pochodzących niejednokrotnie z prowincji, organa PP. na mocy zarządzenia starostwa grodzkiego śródmiejsko-warszawskiego, uprzedziły poszczególnych właścicieli domów, by nie przyjmowali do pracy dozorców bez uprzedniego przedstawienia przez kandydata do objęcia posady dozorcę świadectwa o niekaralności, jakiego każdy z nich może uzyskać od właściwego terytorjalnie starostwa, w zależności od miejsca swego ostatniego zamieszkania.

W związku z rozbudową stolicy zachodzi potrzeba reorganizacji Straży Ogniovej, która obecnie ze względu na swoje rozlokowanie, nie odpowiada dzisiejszym potrzebom, zabezpieczenia przeciwpożarowego. Jest projekt, podzielenia Warszawy na 3 inspektoraty, tj. północny, południowy i praski oraz utworzenia kilkunastu posterunków strażackich, rozlokowanych w miarę potrzeby. W związku z realizacją powyższego projektu, w rb. przystąpiono do budowy nowego gmachu przy ul. Polnej podług najnowszych zdobyczy techniki dowlanej, odpowiadającej pod każdym względem obecnym potrzebom stolicy. Jednocześnie pomyślano nad ulepszeniem sprzętu technicznego przez zakupienie nowej drabiny mechanicznej 42-metrowej podług najnowszej konstrukcji. Poza wyposażeniem technicznym i rozbudową straży, jest jeszcze kwestia odmodnienia pracowników straży ogniovej. Zasadniczo wiek strażaków winien się wahać od 22 do 45 lat, po tym zaś czasie wysłużeni strażacy winni być przeniesieni do innych instytucji dla dalszej wysługi pełnej emerytury w służbie miejskiej.

Od 1 stycznia do 1 lipca rb., władze miejskie wydały 620 nakazów na odnowienie elewacji frontowych, 350 na odnowienie klatek, 61 na remont parkanów i 89 na przebudowę bruków na dziedzińcach. Do komitetu rozbudowy przekazano do przymusowego wykonania 346 spraw dotyczących remontu domów. W okresie sprawozdawczym odfinansowano 156 szczytów domów, odfinansowano 81 walących się budynków i rozebrano 138 budynków

Bilety tramwajowe

miesięczne
ceny nominalne
Polskie Biuro Podróży
Orbis
ul. Piotrkowska 65.

KRATCZKI.

Dorożkarz - odszczepieniec.

KAWALERSKA JAZDA WOLFA.

Coprawda, jeszcze jest lato, ale ludzie zapobiegliwi, gospodarze troskliwi, dbający o przyszłość, słowem ludzie posiadający trochę zbudnej gotówki, już teraz kupują węgiel.

Przedewszystkiem dlatego, że kto wie może węgiel do zimy zdrożeje, a następnie, dlatego, że człowiek, który troskliwie pilnuje swej opinii „dobrego gospodarza”, musi latem kupować węgiel, a zimą myśleć o letnisku. Dlatego też, t. zw. kobieta gospodarna nie kupuje jakiegokolwiek tylko na mienie, masło na kwarty a biały ser w calości.

Tak zw. gospodarność jest taka sama wada jak każda inna. Człowiek gospodarny, jedzie we wtorek lub piątek tramwajem na Bałucki czy Zielony Rynek, gdyż tam kupi ją za dwa grosze na kopie, a nie wyda 50 gr. na tramwaj, będzie się prosił i ugiął pod ciężarem zakupionych wiktualii, ale promienieje z dumy, że „zaoszczędził” 2 grosze.

To jest właśnie człowiek gospodarny. Człowiek niegospodarny kupuje jąłka na sztuki, dzięki czemu mniej ich „wychodzi” i także żyje. Nie wydaje na tramwaj, nie traci czasu na chodzenie na targ, bo od tego są sklepy. Żeby w nich kupować, nie targuje się z babami, i nie wsadza nosa w każdą brzydkę mśla. Jeśli chodzi o węgiel to naturalnie najprzemiennie jest mieszkając w domu z centralnym ogrzewaniem, które jak wiadomo wcale węgla nie potrzebuje.

Przynajmniej lokator o węgle się nie martwi. Węgiel posiada pewne swoje właściwości: jest czarny, brudzi ręce, i musi być skradziony. Poza tem węgla jest zawsze więcej kamieni i miału niż węgla, ludzie uprzejmie jednak to na zrywają węglem.

Węgiel pali się albo nie, zależnie od swego gatunku. Węgiel, który się pali nazywa się dobrym, który się nie pali — złym, chociaż nikomu nie zleżo nie zrobić.

Węgla nie sprzedaje się na deką, tylko

ko na korce, a kupuje się na weksle, gdyż gotówki nikt nie ma.

Żeby biednym ludziom nie było przykro, że nie posiadają biżuterii nazwaną węgiel czarnymi diamentami. Odtąd każdy biedak może sobie zawiesić na szyi naszyjnik nawet z kilowym takim diamentem.

WOLF.

Wolf Lajzerowicz, zamieszkały przy ulicy Bazarnej 18, jest z zawodu dorożkarzem. Wolf jeździł przez cały dzień po ulicach z ludźmi i towarami, zarabiał swoje nioke grosze, aby w piątek wieczór i on, i jego żona Róża i lecie i pod rastającą Chaniele miały rybkę, chałę i zesi piepek.

Wiele lat jeździł tak Wolf, patrzył, jak to inni dorożkarze — obcozemieńczy także jeździli, ale nie kupowali chały ani rybki, ani piipki, tylko zarobione pieniądze potrafili zamieniać na dobry humor, czyli trzy większe z kropelkami.

I Wolf Lajzerowicz strasznie im zazdrościł.

— Przecież uni tyż żyją, chociaż wy dają na wódkę? — myślał Wolf. — Więc możebym tak raz spróbować.

I wreszcie Lajzerowicz zdecydował się. Złazł z dorożki, wszedł do sklepu, który mu za „kurs” dał aż dwa złote, które to pieniądze plus jeszcze 50 groszy Lajzerowicz postanowił zamienić na złote szaleństwo. Wstał do jakiegoś szynku, wypił dwie czy trzy wódki, zagryzł śledziem i poczuł się jakimś nowym, wielkim człowiekiem. Cezarem — Rotszyldem samym. I gdy wszedł na kozioł, podciął szkapinę i zaczął kawalerską jazdę. Kof, jakby się wczuł w nastrój swego pana, zataczał się wzdłuż nie z lewa na prawo i z prawa na lewo, przechodnie uciekali, taksówki wymijały oszalała dorożka, aż wreszcie na ulicy Nowomiejskiej posterunkowy przytrzymał Lajzerowicza i spisał mu protokół za jazdę „na piana”.

Sąd Grodzki skazał Wolfa Lajzerowicza na 2 tygodnie aresztu.

Jerzy Krzekci.

WYCIECZKA DO STANÓW ZJEDNOCZONYCH Am. Póln.

na m/s PIŁSUDSKI od 15. IX. — 8. X. 1935 r. cena zł. 1095

Informacje i zapisy Polskie Biuro Podróży „ORBIS”, ul. Piotrkowska 65 i 18.

Śmiertelna kąpiel przodownika utonął w oczach narzeczonej.

Z Koronowa donoszą: W Koronowie podczas kąpieli utonął przodownik wzięcia karnego w Koronowie M. Skrocki.

Wybrał się Skrocki w towarzystwie swej narzeczonej kąkakiem do t.zw. Raju Przybywysz na mielce, pragnął zatęć kąpeli. Podczas pływania około godz. 20 wieczorem prawdopodobnie wskutek na głębo ataku serca. Skrocki zaczął tonąć. Narzeczona pośpieszyła z pomocą, jedna kowóz nie udało się jej wydobyć tonącego z wódw. Skrocki zginął w nurtach

Brdy. Rezultatem podjętej dalszej akcji ratunkowej, która trwała 45 minut, było wydobywanie zwłok tonięcia z wódw. Przywołany lekarz stwierdził zgon przodownika wzięcia. Wielka była rozpacz siostry, brata oraz narzeczonej tonięcia, znajdujących się na brzegu.

Znana **SÓL MORSZYNKA** jest także w sprzedaży w paczkach na jednorazowe przecyszczenie. Cena 20 groszy. Znajduje w aptekach i składach aptecznych.

Eksplzja w stajni

TRZECH CHŁOPCÓW RANNYCH.

Z Grudziądza donoszą:

W zagrodzie niejakiego Józefa Tomaszewskiego w M. Tarpnie śmierć zabrała prosto w oczy nieletniemu synom właściciela podmiejskiej posesji 11-letniemu Ludwikowi i 12-letniemu Alfontowi Tomaszewskim oraz ich rówieśnikowi Paprockiemu, synkowi najbliższych sąsiadów. Oto garść szczegółów. Żona Tomaszewskiego zajęta pracą w ogrodzie znalazła porzucony tam zapalnik od ręcznego granatu. Bez zastanowienia Tomaszewska zapalnik odrzuciła nie zdając sobie sprawy, że znalazłony przez nią przedmiot może stać się przyczyną strasznego nieszczęścia. Cudem tylko nie doszło do tragicznej katastrofy. Wyżej wymienieni trzej chłopcy znalazłszy zapalnik zabrali go do stajni i tam zaczęli nim manipulować. Nagle, gdy zapalnik znajdował się w reku małego Tomaszewskiego,

nastąpiła eksplozja.

Huk detonacji zaalarmował rodziców. Wszyscy trzej chłopcy leżeli nieprzytomni, a z licznych ran sączyła krew. Dzięki natychmiastowemu zabiegom ratowniczym dzieci rychło odzyskały przytomność. Cudownym poprostu zbiegiem okoliczności eksplozja zakończyła się tylko okaleczeniem chłopców, nie zagrażała ich życiu. Po opatrzeniu rannych przez lekarza, pozostawiono ich opiece domowej. Tałemnicę porzuconego zapalnika wyśledziła dochodzenia przez policję żandarmerię.

Parowóz wpadł na ciężarówkę

z ładunkiem 2.100 litrów wódki.

Z Wilna donoszą:

Pomiedzy godzina 1 a 2-ga w nocy parowóz towarowy zdrażający z Włkowyska do Stonima najeżdżał na przejeżdżającą na samych ciężarówkę z ładunkiem 2.100 litrów wódki i denaturatu, należącego do Wiktora Brańskiego, zamieszkałego w Brześciu nad Bugiem. Parowóz uderzył w karoserię samochodu, który wywrócił się, przewracając ładunek

wódki, wartość zł. 8.571

został zniszczony.

Przejazd, na którym nastąpił wypadek, znajduje się o 8 klm. od Zelwy, na szlaku Białystok — Baranowice. Samochód chwał z Brześcia do Włkowyska. Sędzią Jakób Plisun i jego pomocnik Mores Kozłowski, pozostawiono ich opiece domowej. Tałemnicę porzuconego zapalnika wyśledziła dochodzenia przez policję żandarmerię.

RADJO-KĄCIK.

DZIŚ, dnia 30 lipca wieczorem: RASZYN.

- 15.15 Przegląd giełdowy
- 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim
- 15.30 „Kupujemy — sprzedajemy” (transmisja z Hal Mirowskich)
- 15.50 Muzyka z płyt
- 16.00 Skrzynka P. K. O.
- 16.15 Koncert solistów
- 16.50 Codzienny odcinek prozy
- 17.00 Mała orkiestra P. R. pod dyr. Z. Górzynskiego
- 18.00 Pogadanka z Poznania
- 18.10 Minuta poezji
- 18.15 „Cała Polska śpiewa” — transmisja z Krakowa
- 18.30 Skrzynka techniczna — omówi red. W. Frankiel
- 18.40 Zycie kulturalne i artystyczne stolicy
- 18.45 Wiedeńskie walce z płyt
- 19.05 Program na dzień następny
- 19.15 Koncert reklamowy
- 19.30 Charakterystyczne drobne fortepianowe Lucji Drege — Schillowej w wykonaniu autorki
- 19.50 Pogadanka aktualna
- 20.00 Wiadomości rolnicze — wygłosi J. Piątek
- 20.10 Muzyka lekka z płyt
- 20.45 Dziennik wieczorny
- 20.55 Obrazki z życia dawnej i współczesnej Polski
- 21.00 „Pajace” — opera Leoncavallo
- 22.20 Pieśni włoskie z płyt
- 22.30 Wiadomości sportowe ogólne
- 22.36 Wiadomości sportowe lokalne
- 22.40 Muzyka taneczna z płyt
- W przerwie o godz. 23.00 Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotn. ŁÓDZ, jak Raszyn, z wyjątkiem:
- 13.35 Muzyka lekka i piosenki w wykonaniu chóru Dana — płyty
- 18.30 Skrzynka techniczna — omówi L. Ormontowicz
- 18.45 Arie z oper Pucciniego
- 20.00 Dworzak: Karnawał — uwertura

ŚRODA, dnia 31 lipca.

- RASZYN.
- 6.30 Pieśń poranna
- 6.33 Pobudka do gimnastyki
- 6.56 Gimnastyka
- 6.50 Muzyka z płyt
- W przerwie o godz. 7.20 Dziennik poranny oraz Pogadanka sportowo — turystyczna

- 8.20 Program na dzień bieżący
- 8.25 Wskazówki praktyczne
- 11.57 Sygnał czasu
- 12.00 Hejnał
- 12.03 Wiadomości meteorologiczne
- 12.05 Dziennik południowy
- 12.15 Koncert zespołu A. Flato
- 13.00 Chwilka dla kobiet
- 13.05 Muzyka z płyt
- 15.15 Przegląd giełdowy
- 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim
- 15.30 Mała orkiestra P. R. pod dyr. Z. Górzynskiego
- 16.00 „Młodzież na wakacjach” — pogadanka dla kobiet
- 16.15 Koncert z udziałem T. Szalapińskiego
- 16.50 Codzienny odcinek prozy
- 17.00 Koncert kameralny w wykonaniu warszawskiego kwartetu smyczkowego
- 17.20 Koncert orkiestry kameralnej z Krakowa
- 18.00 Wesoły skecz z Krakowa
- 18.15 Koncert chóru Strzeleckiego
- 18.30 Opowiadanie dla dzieci ze Lwowa
- 18.40 Zycie kulturalne i artystyczne stolicy
- 18.45 Muzyka salonowa z płyt
- 19.05 Program na dzień następny
- 19.15 Koncert reklamowy
- 19.30 Lekkie piosenki i duety w wykonaniu J. Godlewskiego i A. Boguckiego
- 19.50 „Świat się śmieje” — przegląd humoru zagranicznego
- 20.00 „Poznajmy przepisy finansowo — prawnicze” — wygł. inż. Fryderyk Zoll
- 20.10 Muzyka taneczna z płyt
- 20.45 Dziennik wieczorny
- 20.55 Obrazki z życia dawnej i współczesnej Polski
- 21.00 Koncert chopinowski w wykonaniu M. Wilkomirskiej
- 21.30 „Komendant jako mówca i pisarz” — wygł. J. Kaden — Bandrowski
- 21.40 Koncert polskich pieśni ludowych
- 22.00 Wiadomości sportowe ogólne
- 22.06 Wiadomości sportowe lokalne
- 22.10 — 23.30 Mała orkiestra P. R. pod dyr. Z. Górzynskiego
- W przerwie o godz. 23.00 Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotn. ŁÓDZ, jak Raszyn, z wyjątkiem:
- 13.30 Muzyka salonowa z płyt
- 18.30 Listy do dzieci — omówi red. B. S. fanksi
- 18.45 Włoskie piosenki w wykonaniu J. Schmidta
- 20.00 Muzyka z płyt

LORENZO DE BRADŁ

PRZYGODA.

Pewnego dnia na Korsyce, w pobliżu wioski Ucciani, tuż przy moście Bernadotte, siedziałem w towarzystwie mego przyjaciela Salvatio, spoglądając na górzysty krajobraz, pełen urwisk, wysychłych żółtych strumyków i zarośli, zwłaszcza krzewów jagodowych, bardzo rozpowszechnionych w tej miejscowości. Dochołł nas szmer pobliskiego strumyka górskiego, a od czasu do czasu odgłosy ruchu na drodze, wijącej się mozołem w kierunku tunelu w Vizzavona. Tu i ówdzie widniały rozrzucone, samotne domki, a z drugiej strony strumyka — wstęga szosy, gdzie niekiedy rozbrzmiewały sygnały aut.

— Dlaczego most ten nazywany jest imieniem Bernadotte? — zapytałem.

— Dlatego, że pracował przy nim Bernadotte, jako zwyczajny żołnierz. Przypominał sobie o tem, gdy został sławny, i nazwano most jego imieniem.

Salvatio jest dawną rodziną korsykańską, która ongi należała do najzamożniejszych właścicieli ziemi i stad. Obecnie utrzymuje się tylko z trudności, lecz mimo to zachowała jeszcze prestiż dawnego bogactwa.

Salvati na chał fajkę wroszami, zapalił ją, pogładził sięwającą już brodę, podkręcił wąsa, splunął... a potem dopiero dodał:

— Mój pradziad mógł być zostać teściem Bernadotte'a.

— Co to znów za historia?

— Och! znana już powszechnie. Ale zawsze opowiadam ją z przyjemnością, ilekroć król szwedzki przyjeżdża do Francji. Posłuchaj:

— „Córka mego pradziada, a siostra mego dziadka była dziewczyną tak piękną i pojętną, że oczu od niej oderwać nie było można. Nazywała się Olimpija. I naprawdę młota w sobie coś olimpijskiego. Ludzie, do których dochodziły pogłoski o jej niezwykłej urodzie, umyślnie odbywali podróż w nasze strony, by ją zobaczyć. Przyjeżdżano poto nawet z Ajaccio. Ale Olimpija była nieczuła na wszelkie hołdy. Była amazonką puszczy korsykańskiej, w potrzebie strzelała z konia, dosiadanego po męsku, bez siodła. Uwielbiała ją, lecz i obawiano się jej zarazem. Chodziły pogłoski, że któregoś wieczora, gdy napastował ją któryś z jej wielbicieli na drodze do źródła, chwyciła go za gardło i wyłala mu dżban wody na głowę.

„Innym znówu razem przybyli żołnierze dla budowy mostu, który widział przed nami, bowiem wtedy odbyć się miał nieco później przemarsz wojska. Wśród wesołych, gadałliwych, rozpiętych na całe gardło żołnierzy w biwaku, jeden z nich wyróżnił się swoją postawą, wymową i pięknymi włosami. Lubiał paradować, dyskutować i strzelić jowialne żarty. Był to Bernadotte.

„Pierwszy raz, gdy ujrzał Olimpiję, zadrgało nowe uczucie w sercu. Wprawdzie w kra-

ju, z którego przybywał, nie brakło pięknych kobiet, ale Korsykanka innym odznaczała się urokiem i innym zachowaniem. Miała najpiękniejsze oczy na świecie, czerwone usta, i białe, jak śnieg zęby. A jak krociła dumnie, czy to z dżbanem wody na głowie, czy z koszem na ręku.

— Czyżby się zakochał? — pomyślał po paru dniach Bernadotte.

I zakochał się naprawdę. Najlepszym tego dowodem było, że po skończonej pracy zawsze znajdował się na drodze do źródła lub na placu wiejskim, w pobliżu domu młodej dziewczyny.

Olimpija zwróciła uwagę na Bernadotte'a, a jego uwielbienie nie sprawiło jej przykrości, aczkolwiek nie okazywała mu tego, a udawała nawet, że go nie widzi. Wobec tego, iż ośmielił się przemówić do niej parę słów, których nie rozumiała, gdyż nie mówiła po francusku, mignęła go, nie zatrzymując się.

— Czyżby była dzika? — sarknął.

Towarzysze jego wysmiewali go. Tracił pewność siebie i swadę swoją, wpadając w melancholję.

— Strzeż się — uprzedzano go — tutajśże kobiety noszą sztylet ukryty na piersiach. Ale Olimpija rzuciła urok na niego. Tylko o niej marzył.

— Gdybyśmy chociaż mówili tym samym językiem! — mówił.

— Jakbyś kochał się w posagu!

Doradzano mu, żeby uczył się korsykańskiego

Dni mijały, prace przy moście posuwały się naprzód. Bernadotte wdychał coraz częściej, nie otrzymawszy dotąd ani jednego spojrzenia Olimpiji. Była wiosna... Cała przyroda dyszała czarem powracającego życia. Ludzie przesiadywali na brzegu górskich dróg, chętnie drzemając spowodu pierwszych wczesnych na Korsyce, upałów. Pewnego dnia, gdy Bernadotte także drzemał przy cieniu źródła, doznał wrażenia, że jakiś owad chodzą mu po twarzy... Obudził się zniechęca, nie wierząc oczom własnym: Olimpija, przechodząc, polaskotała go po twarzy kłosem. Porwał się na nogi. Ale oddaliła się z głęsnym śmiechem. Może zadzwiała z niego?

Nazajutrz obdarzyła go uśmiechem. Wymieniać mogli tylko uśmiechy... A może kochała go skrycie? Cóżby dał, by przekonać się o tem! Wśród szybkich, krótkich spotkań i przelotnych uśmiechów żył w stałej niepewności. Wkońcu zwierzył się ze swego zmartwienia jednemu z zaprzyjaźnionych mieszkańców wsi.

— Oddawaś już — rzekł mu ten — wiadoma mi jest miłość twoja. Czy chcesz ją poślubić? Uprowadź cię, że Salvatio wie, że bardzo dumni. Jesteś pięknym mężczyzną, ale tylko żołnierzem... Obiecuję ci w każdym razie poprzeć twą sprawę u Olimpiji.

Nieco później rzekł do Bernadotte'a:

— Dziś wieczorem, gdy zmierzysz zapanie, Olimpija spotka się z tobą u źródła. Ale milczenie jest wskazane!

Bernadotte znalazł się na miejscu wyzna-

czonem, n'm zapadły cienie nocy bezkresnej. Czekal... Czy przyjdzie?... Usiadł na krześle, ale zdjął obawą, że nie zostanie dostrzeżony, podniósł się i stanął, jakby w warcie.

Zaczynał się już niecierpliwić, gdy usłyszał szybkie kroki i szelest gałęzi. Otworzył się. Była to Olimpija, wydająca mu się jeszcze w mroku. Zbliżył się do niej, nie mogąc opanować swej radości, przemówił do niej gorącymi słowami, których zrozumieć nie mogła... Pozostawiła jednak rękę w jego dłoni, lekko chwyciła się, jakby kochała muzykę jego słów...

Znienacka trzech mężczyzn wpadło na ścieżkę:

— Nieszczęsna!

Był to ojciec Olimpiji i jej bracia. Jednocześnie rzucili się na Bernadotte'a, zalecieli mu usta, związali ręce i nogi. A stary rzekł drwiąco:

— Oddam ci córkę, gdy zostaniesz małżankiem Francji!

Oswobodzono go o świcie. Nie ujrzał więcej Olimpiji, którą ojciec wysłał do Ajaccio. Zresztą, dwa dni później, prace przy moście zostały ukończone.

Mój przyjaciel Salvati strząsnął popioły z fajki, uderzając nią o podeszwę buta, i rzekł:

— Olimpija żyła jeszcze dość długo, dowiedzieć się, że „jej” Bernadotte został królem Szwecji, założycielem dzisiejszej dynastii

Thum. L. M.

SPORT.

K. S-owi NIE WOLNO!...

ECHA NIEDZIELNYCH PORAŻEK...

W ubiegłą niedzielę dwa najlepsze zespoły piłkarskie Łodzi doznały porażek. Jedyny reprezentant naszego miasta w Lidze ŁKS na zakończenie dziesięciodniowych wyjazdów nad morzem rozegrał w Odynie spotkanie towarzyskie z tamtejszą reprezentacją, przegrywając w stosunku 5:0.

Mistrz klasy A ŁOZPN, Union Touring przegrywa pierwsze swe spotkanie mistrzowskie o wejście do Ligi z Legią poznanską w stosunku 3:0.

Oba te rezultaty, prócz zdziwienia i przykrego wrażenia wywołały w łódzkich kręgach piłkarskich wielką konsternację. Jeżeli jeszcze jest do zrozumienia wynik poznanski o tyle sprawa porażki ŁKS-u w Odynie jest zupełnie... kompromitująca.

Chcąc chociaż w części zorientować naszych czytelników jakim okolicznościom należy przypisać uzyskanie przez łódzkich piłkarzy tych nieoczekiwanych wyników, zwróćmy się do odpowiednich czynników w obu klubach z prośbą o szczegóły.

Zaczniemy od bardziej dotkliwej przegranej, mianowicie — ŁKS. Otóż jak już informowaliśmy Czerwoni udali się nad morze na kilkudniowy wypoczynek. Chcąc pogodzić piękne z pożytecznym postanowiono w Odynie rozegrać dwa spotkania, pierwsze w niedzielę, drugie w następny. Jak wiadomo w pierwszym terminie ŁKS grał z Marynarką Wojenną zwyciężył 3:1.

Po tym meczu ŁKS udał się na... wypoczynek. Widać więc te kilka dni zostały stracone dla zawodników tak dokładnie wykorzystanych, że... przybyli oni wszyscy na wadze, a nie na siłę.

Jeżeli jeszcze do tego dodamy, że ŁKS wystąpił z pięcioma rezerwowymi oraz, że niektórzy zawodnicy jak Frymakiewicz, Pełta II, Janczyk i Wentel zupełnie zawiedli — to stanie się do pewnego stopnia jasnym dlaczego wynik był tak bardzo niekorzystny. Tembardziej, że reprezentanci Odyny

włożyli maksimum umiejętności i ambicji do gry, walcząc o każdą piłkę. Grali zresztą tak jak zwykle grają kluby klas niższych z ligowymi. Poza tym według opinii kierownictwa ekspedycji wśród graczy reprezentacji Odyny znajdowała się większość o takiej klasie, że żaden z klubów ligowych nie powstydziliby się wstawić ich do swego reprezentacyjnego zespołu.

Aczkożliwie do wszystkiego cośmy powyżej podaliśmy wyjaśnienia oraz nieco tłumaczyliśmy kompromitującą porażkę, to jednak zauważyć należy, że zespół, który doniedawna liderował w Lidze nie powinien przegrać w takim stosunku.

Jeżeli chodzi o mecz w Poznaniu, to głównej przyczyny przegranej meczu przez Union Touring doszukiwać się należy w wystąpieniu do meczu bez jednego ze swych najlepszych graczy Piłca. Zawodnik ten udał się do Poznania mając na nodze wrzód. W związku z tem okazało się tuż przed meczem, że Piłca

nie jest zdolny do gry. Na środek pomocy wstawiono uniwersalnego „Jeszkę”, który oczywiście nie mógł sprostać zadaniu. Ucierpiała na tem najwidoczniej środkowa trójka ataku, która nie mając za sobą Piłca kompletnie zawiodła.

Nie sposób tutaj nie zauważyć, że kierownictwo sekcji piłkarskiej U. T. wiedząc o dolegliwości Piłca nie zabrano do Poznania na wszelki wypadek Szulca, który już kilka razy zastępował Piłca na pozycji środkowego pomocnika.

Na marginesie tego meczu podkreślić jeszcze należy, że stał on na niebardzo wysokim poziomie i nie odbiegał swą klasą od przeciętnych A-klasowych spotkań.

Na zakończenie wyrazić należy nadzieję, że tak ŁKS jak Union Touring dołożą wszelkich starań by w najbliższej przyszłości zrehabilitować się za niedzielne porażki.

Jeźdźcy polscy w Spaa ZDOBYLI 20 NAGRÓD.

W ostatnim dniu zawodów hippicznych w Spaa, rozegrano następujące konkursy: W konkursie Grand Prix Spaa wygrał Francuz, por. de Castries na koniu Tenace przed zawodnikiem holenderskim i por. Oultowskim na Warszawiance, którzy podzieliли si ę drugim miejscem. Trzecie miejsce zajął rtm. Szosland na Zapale wspólnie z por. Komorowskim na Włzi i por. Mossakowskim na Weneci.

W konkursie wysokości skoków zwyciężył Francuz, por. Maupou na koniu Henri, skacząc 2 m, 6-te miejsce zajął por. Galica na koniu Savannah.

W konkursie długości skoku zwyciężył Francuz Castries na koniu Tenace z wynikiem 7 m. 60 cm., bliżej o 10 cm. dotychczasowy rekord światowy w skoku wdał. Ten sam jeździec w roku ub. w Paryżu ustanowił

rekord świata w skoku wwyż na koniu Vol au Vent z wynikiem 2 m. 36 cm. W konkursie tym por. Galica na koniu Savannah zajął 3-cie miejsce z wynikiem 6 m. 75 cm., a rtm. Szosland

POŚWIĘCENIE OLTARZA.

W dniu 27 bm. JE. ks. biskup Włodzimierz Jasiński w asystencji ks. prałata Szaleńskiego i kanoników ks. Juliana Męcińskiego i ks. Jana Zdzarskiego, dokonał poświęcenia nowego ołtarza wielkiego w kościele Siostr Urszulanek przy ulicy Obywatelskiej. W ołtarzu został umieszczony wielki krzyż, a na nim dużych rozmiarów postać Chrystusa Pana, rzeźbiona w drzewie.

NOWI KAPLANI.

W dniu 28 bm. JE. ks. Biskup Ordy nariusz w Katedrze Św. Stanisława Kostki udzielił święceń kapłańskich, na stopniującym diakonem: Józefowi Kiele rowi i Janowi Krupczyńskiemu, studentom Uniwersytetu Warszawskiego i Alumnów Wyższego Seminarium Duchownego: Władysławowi Churielewici, Robertowi Rompie, Mieczysławowi Klimkiewiczowi, Wacławowi Popławskiemu, Stanisławowi Pniewskiemu, Józefowi Grabskiemu, Bolesławowi Grzeskowiakowi i Alfonsowi Kowalskiemu. W ubiegłym tygodniu bawiła w Łodzi, Złotocielka i Matka Generalna Siostr Urszulanek, Siostra Ledóchowska wraz z Generalną Asystentką Siostrą Zaborską.

WIELKIE ZAINTERESOWANIE KONKURSEM.

Zapowiedź konkursu orkiestr podwózkowych wzbudziła w Łodzi duże zainteresowanie, o czym najlepiej świadczya dotychczasowe zapisy orkiestr ze wszystkich stron Polski. Dalsze zapisy przyjmie się codziennie w godz. 3.00—4.30 po poł. w kancelarii ogrodu - restauracji „Tivoli”, Przejazd 1.

O miano najlepszego walczyć będą „dzikie” zespoły.

W najbliższych dniach rozpocznie się na stadionie przy Al. Unji turniej nieprzeszanych drużyn piłkarskich zorganizowany z inicjatywą sekcji piłkarskiej ŁKS za zezwoleniem Zarządu ŁOZPN.

Turniej ten wywołał wśród licznych w naszym mieście drużyn „dzikich” duże zainteresowanie. Dowodem tego jest fakt, że mimo, iż termin zgłoszenia upływa dopiero jutro, do chwili obecnej zgłosiło się aż 20 drużyn ze wszystkich krańców naszego miasta. I tak zgłoszyli się: KS. Łódzianka, KS. Przyszłość, KS. Jedność, ZKS Hagibor, Koło Kulturalno Oświatowe przy Miejskich Kursach Doksztalujących, Katolickie Stow. Męskie im. por. Wysockiego, Łódzkie Towarzystwo Sportowe, KS Strzelec (Chojny)

Dawno nie widzieliśmy Węgrów. Pokażą nam ich Czerwoni.

Na dzień 8 sierpnia rb. ŁKS zakontraktował mistrza Węgier „Ujpesti”, który przyjeżdża do Polski na kilka spotkań z drużynami ligowymi.

„Ujpesti” jest jedną z najlepszych drużyn kontynentu. Zawodnicy tego zespołu niejednokrotnie bronili barw Węgier w reprezentacjach państwowych.

Do Polski przyjeżdża „Ujpesti” w swym najlepszym składzie, a mianowicie: bramkarz Hori, obrońcy: Sternberg i Fulo, pomocnicy: Szalay, Sziles, Seres, napastnicy: Pusztai, Vincze, Avar, Jaror, Kocsis, rezer-

wowi: Balogh, Kadai, Joos.

Spśród wymienionych najznakomitszymi są: obrońca — Sternberg, pomocnik — Szalay, który niemal do wszystkich reprezentacji Europy był wstawiany, środkowy napastnik Avar

rekordzista w strzelaniu bramek.

Występ mistrza Węgier w Łodzi wzbudził duże zainteresowanie, tembardziej, że jest to pierwszy występ drużyny węgierskiej w naszym mieście od czasu pobytu w Hungarii, która bawiła u nas bodajże 11 lat temu.

Sport w kilku słowach.

W nadchodzącą niedzielę odbędą się dalsze spotkania ligowe: w Warszawie Polonia—Pogoń, w Krakowie, Garbarnia—Warszawianka, w Wielkich Hajdukach, Ruch—Śląsk i w Poznaniu — Warta—Wisła.

W nadchodzącą niedzielę rozegrane zostaną dwa dalsze spotkania z cyklu gier o wejście do klasy A ŁOZPN-u. Debydujące znacie dla tych rozgrywek mieć będzie mecz w Łodzi, gdzie pabia nieka Burza grać będzie z Huraganem. W razie zwycięstwa Burzy kwestia jest awansu do klasy A zostanie już definitywnie rozstrzygnięta. W drugim meczu spotkają się w Piotrkowie miejscowa Concordia z kaliskim Strzelcem.

W niedzielę odbędą się w Łodzi drugi mecz o wejście do ligi w pierwszej grupie. Grają mistrzowski zespół Łódzi Union Touring z mistrzem stołecy Skoda. Zawody te zapowiadają się bardzo interesujące, gdyż dla Union Touringu mecz ten ma niezwykle doniosłe znaczenie, bowiem zdecydował on o tem czy łódzianie mieli być jeszcze jakie szanse w walkach o awans. Zwycięstwo ze spolum łódzkiego stawi go znowu w jednym szeregu z poznańską Legią jako kandydata do awansu. Mecz odbędzie się w niedzielę w godzinach popołudniowych na stadionie WKS na Placu Hallera.

Zarząd ŁOZB zorganizował w Brze zawodów pięściarskich, jakie zamierza on urządzić w bieżącym sezonie na terenie całego województwa. Zawody udały się pod każdym względem. Zawody poprzedzone zostały przemówieniem powitałnym prezesa miejscowego Strzeleckiego KS. poczem p. Wolf w krótkich słowach wyjaśnił zasady i przepisy boksu.

W poszczególnych walkach uzyskano następujące wyniki: Waga musza: Gotfrid (H) zwyciężył na punkty Sikorskiego (IKP), waga kogucia: Fagot (H) remisuje z Bagrowskim (IKP), waga piór kowa: Kowalewski (IKP) zwyciężył na punkty Janasa (IKP), waga lekka: Golebiowski (IKP) zwyciężył na punkty Bialeckiego (IKP), waga półśrednia: Tałberek (IKP) zwyciężył na punkty Woźniakiewicza II (IKP), waga średnia: Durkowski (IKP) zwyciężył na punkty Ostrowskiego (Geyer).

Wczoraj zakończył się na Węgrzech w Balaton Almad między państwowy mecz tenisowy Polska—Węgry.

Ogólny wynik meczu brzmi 5:0 na korzyść Węgier.

Jest to pierwsza przegrana Polski w tak wysokim stosunku z Węgrami. Na meczu obecny był minister spraw zagranicznych Węgier Kanya.

W drugim dniu meczu finałowego o Puchar Davisa Anglia — Ameryka w Wimbledonie para angielska Hughes—Tuckey pokonała nie spodziewanie parę amerykańską Allison — van Ryn 6:2, 1:6, 6:8, 6:3, 6:3. Po drugim dniu prowadził Anglia 3:0 i ma już wygraną mecz Puchar Davisa poza staję zatem w dalszym ciągu w Londynie.

Odbył się w Zurychu międzypaństwowy mecz lekkoatletyczny Niemcy — Szwajcaria. Zwyciężyła reprezentacja niemiecka w stosunku 84:54.

PIŁKA SIATKOWA o mistrzostwo Pol. Kl. Sport.

W finale zawodów piłki siatkowej o mistrzostwo Polityczny Klub Sportowy województwa łódzkiego, organizowanych przez Polityczny Klub Sportowy m. Łodzi na boisku Łódzkiego Klubu Sportowego I miejsce osiągnął zespół PKS pw. Łódzkiego w następującym składzie: 1) Bytniewski Piotr 2) Bilski Stanisław, 3) Bosa Franciszek, 4) Woźniak Józef, 5) Barski Henryk, 6) Jaworski Tadeusz. II miejsce PKS m. Łódź, III miejsce PKS Kalisz, IV miejsce PKS Piotrków.

IKP (Łódź) — RUCH (Piotrków) 5:3.

Na boisku „Concordji” w Piotrkowie, która rozgrywała mecz z Burzą w Pabjanicach — odbyły się towarzyskie zawody w piłkę nożną pomiędzy łódzkim klubem piłkarskim IKP a piotrkowskim Ruchem. Wynik dnia 5:3 dla IKP.

RAN WRACA DO POLSKI

Przyda się nam przed olimpiadą.

Znany zawodowy pięściarz polski Edward Ran, walczący od kilku lat w Ameryce, zdecydował się wrócić do Europy. Opuści on Stany Zjednoczone na jesień, lub najpóźniej w miesiącach zimowych i ma za miar kontynuować swą dalszą karierę na starym kontynencie.

Ran zamierza przytężyć poświęcić się częściowo pracy trenerskiej i przypuszcza nie zdecydować się na dłuższy pobyt we Fran-

Życie ekonomiczne

BAWELNA.

NOWY JORK: loco 12.95, sierpień 11.35,

wrzesień 11.42, październik 11.50

LIVERPOOL: loco 6.84, lipiec 6.59, sier-

pień 6.41, wrzesień 6.30

BREMA: loco 14.14, październik 12.81,

grudzień 12.78, styczeń 12.80

Waluty, dewizy i akcje

WAHANIA KURSÓW DEWIZ.

Kursy dewiz europejskich kształtowały się niejednolicie. Największe stosunkowo odchylenia wykazała dewiza holenderska, która zwyciężyła w porównaniu do ostatnich nieoficjalnych notowań z dnia 26 b.m. o 2.60 na 100 florenach, odyskując w ten sposób stratę dni poprzednich.

MOCNIEJSZA TENDENCJA DLA PAPIERÓW PAŃSTWOWYCH.

Zarówno w grupie pożyczek premjowych jak i w grupie innych papierów państwowych panował nastrój mocny, kursy uległy dość znacznej poprawie.

PAPIERY PROCENTOWE.

Prem. Pożyczka Budowlana seria I 42.50

Prem. Pożyczka Inwestycyjna seria 110.00

Państw. Poż. Konwersyjna 1924 r. 68.25

Pożyczka Dolarowa 1919/1920 r. 83.00

Poż. Stabilizacyjna 1927 r. 65.75, dr. 66.13

L. Z. Państwowego Banku Rolnego 88.25

L. Z. Państwowego Banku Rolnego 94.00

L. Z. Banku Gosp. Kraj. II—VII em. 83.25

L. Z. Banku Gosp. Kraj. I emisji 94.00

Obł. Kom. B-ku Gosp. Kr. II—III em. 83.25

Obł. Kom. Banku Gosp. Kraj. I emisji 94.00

L. Z. Banku Gosp. Kraj. I emisji 81.00

L. Z. Banku Gosp. Kraj. I emisji 81.00

Obł. Kom. B. O. K. II—III i III N em. 81.00

L. Z. Tow. Kr. Ziem. w W-wie 1928 46.50

L. Z. Tow. Kred. Ziem. w Warszawie 48.75

ZMIENNE USPOSOBIENIE DLA AKCYJ.

Zebrań giełdy akcyjnej cechował na-

strój niejednolitość, obroty były średnie.

Bank Polski 92.50—93.75, Cukier 33.00,

Starachowice 34.80, Haberbusch 35.25

GIEŁDA ZBOŻOWA.

WARSZAWA, 30.7. — Urzędowa cęduła

giełdy zbożowo — towarowej w Warszawie.

Pszenica czerwona jara szklista 15.50 —

16.00, pszenica zbirana 15.00 — 15.50,

żyto I stand. 11.00 — 11.25, mąka pszena

gat. I lit. A 20% 30.00 — 35.00, mąka

żytnia I gat. 0-55% 19.00 — 20.00, mąka

razowa 15.50 — 16.50

POZNAN, 30.7. — Urzędowa cęduła

giełdy zbożowo — towarowej w Poznaniu.

Ceny tranżakcyjne: żyto — nienotowane.

Ceny orientacyjne:

żyto nowe zdrowe suche 10.00 — 10.50,

pszenica 14.00 — 14.25, mąka żytnia I gat.

0-55% 18.25 — 19.25, mąka razowa 0-55%

13.75 — 14.75, mąka pszena gat. I lit. A

20% 25.25 — 27.75

Co nas po pracy rozweseli?

Teatr Letni Miejski (w dawnej „Bagate-

ll”, Piotrkowska 94) — Bobasek

Adria — Królowa cyganerii

Casino — Vanessa

Capitol — Ja mam temperament

Corso — 1) Don Juan; 2) Preż z te-

sielową

Czary — 1) Człowiek, który zabił; 2) Za-

paśnik z przypadku

Dom Ludowy — Boczna ulica

Europa — 1) Harmonja; 2) Jarzmo mi-

łości

Grand - Kino — Wszyscy ludzie są wro-

gami

Jar — na scenie: Szukasz żonę — wstąp

na chwilę...; na ekranie: Włóczęga ze

Stambułu

Metro — Królowa cyganerii

Mimosa — Siostra Marta jest szpiegiem

Mewa — 1) Dziesięciu z Pawlaka; —

2) Ostatni z Odwalewych

Miraż — 1) Szlakiem chłalców; 2) Gwia

zdy Broadwayu

Palace — Przedstawienie zawieszono

Przedwiośnie — Porwanie

Rakiety — Marzenia miłosne

Record — 1) Taka słodka dziewczyna.

jak ty... 2) Ślady o świcie

Stylowy — Sprytna dziewczyna

Sfinks — 1) O czym śnią kobiety; 2) Bez

honoru

Sztuka — Złodziej serc

Zachęta — 1) Bella donna; 2) O czym

śnią dziewczęta...

WINSZUJEMY

Jutro: Ignacemu.

Wschód słońca 3.55

Zachód słońca 19.31

Długość dnia 13.36

Ubyło dnia 1.03

Awantury na boisku

Pobity sędzia sportowy.

Na boisku Towarzystwa Sportowego

Kruscheender w Pabjanicach po zawodach

piłkarskich pomiędzy pabjanicką Burzą, a

piotrkowską Concordią publiczność, niezad-

wołana z rozstrzygnięcia sporów przez

sędziego p. Krachulca z Łodzi, gdy ten

schodził z boiska obrażając go kamieniami.

Oprócz tego jakiś wyrostek

uderzył sędziego w głowę.

Dzięki natychmiastowej interwencji po-

licji awantury zostały stłumione.

Wyroska policja przytrzymała.

P. Krachulec opuścił Pabjanice w towa-

rzystwie kilku policjantów, bowiem zachod-

ziła obawa, że gromadzący się tłum rzuci

się na niego.

Gość nie powinien pomagać przy przyrządzaniu obiadu, ALE POWINIEN WZIĄĆ UDZIAŁ W... ZMYWANIU NACZYŃ.

RÓŻNE FORMY GRZECZNOŚCI.

Formy grzeczności, obowiązujące w różnych krajach, są tak rozmaite, tak nieraz błędnie sprzeczne, że ich szczególnie trzeba się uczyć, a książki, które się zajmują ich porównawczym zestawieniem są jednym z najciekawszych studiów psychologiczno- obyczajowych. Czasami są to skosnialały dawnej szczyt, istotnie miłych względów — winnych bliźniemu, dziś jednak już bez żadnego znaczenia i treści, czasem zaś przeciwnie, uprzejmość wysila się na nader subtelne pomysł, których pierwszego impulsu nieraz trudno dobiec.

Jesteśmy w domu chińskiego Kupca — hurtownika, który sprowadza głównie francuskie towary. Lubi on bardzo psy i ma ich kilka, pięknych okazów różnej rasy. Do wszystkich mówi tylko po francusku.

— Dlaczego? — pytamy ze zdziwieniem. — Ale on zdziwili się o wiele bardziej od nas, gdyby mu było wolno to okazać. Przecież to takie proste.

— U mnie w domu bywa wiele Francuzów. Byłoby mi przykro, gdyby pies nie podszedł, gdy go wołają, gdyby nie rozumiał, czego chce od niego. Gość za wsze czuje się urażony, jeśli dzieć i psy w domu, do którego przyszedł, od niego strona. Dzieci nie mam niestety lembardziej więc muszę się starać o to, aby moje psy były uprzejme dla gości. Skoro już mowa o dzieciach — drugi przykład, który się do nich odnosi.

Jeżeli się interesujesz rodziną jakiegoś Japończyka, zapytał go koniecznie o dzieci. Ale nigdy w tej formie: „Czy

pan ma synów lub córki?” Bo jeżeli ma tylko córki będzie mu przykro przyznać się do tego. Pytanie więc należy ułożyć w ten sposób: „czy pan ma także i córki?”

Wtedy może ci odpowiedzieć poprostu „tak”, albo zaprzeczyć z dumą że własnie ma tylko synów.

Oto jest typowa grzeczność wschodnia: trzeba się wczuć w położenie tego, z kim się przebywa (wprawdzie nie kiedy mogłoby się to przydać i u nas — w większym stopniu, niż zazwyczaj jest praktykowane...).

A teraz np. dają komuś prezent. Cóż wiek biały będzie się raczej starał podkreślić, że daje coś ładnego, że usiłował znaleźć coś, co byłoby godne tego dla kogo jest przeznaczony.

Na Wschodzie trzeba przeciwnie jak najbardziej wartość prezentu obniżyć, za znaczącą, że jest brzydki, albo — jeżeli nie, to cukierki lub ciastka — niesmaczne. To ostatnie bywa dość zgodne z prawdą: istnie tam bowiem zwyczaj szeroko rozpowszechniony oddawania innym prezentów które się samemu otrzynało. Wędruje więc często takie piękne pudło ciastek czas dłuższy z rąk do rąk, aż wreszcie się one naprawdę niezdatne do jedzenia. Dlatego też japońscy cukiernicy odniedawna opatrują swoje paczki stemplami z datą.

Europa pełna jest również skosnialych formulek grzecznościowych. „Całuję rączki” równa się pod tym względem dem angielskiemu „How do you do?” (jak się pan miewa), na które nikt nie oczekuje odpowiedzi. W Hiszpanii mówi się do żebraka „pardonne hermans” czyli „wybacz bracie” takim tonem, jakby się powiedział „Idź do diabła”, przygodnych zaś nieznanym czy towarzyszy należy zawsze poczęstować, zanim się zacznie jeść samemu. Jednak zdziwili się bardzo częstując, gdyby w odpowiedzi na jego uprzejmy gest i słowo „Usted guta” (pan pozwoli) ktoś istotnie zechciał przyjąć poczęstunek.

Ale najciekawszy może ze wszyst-

kiego jest ceremoniał przyjmowania gości na różnych farmach i w obozach „dzikiego Zachodu” w Stanach Zjednoczonych, na haciendach meksykańskich i w południowej Ameryce w bungleach dalekiej Australii i Afryki.

Wielce w południowej Afryce trzeba przybyłego zaprosić zająć się nim i jego koniem, w Australii podróżny, którego nie poproszono wyraźnie, aby pozostawił, ma zaraz odjechać,

choćby umierał z głodu i zmęczenia. Koń gościa zajmują się tylko w Afryce we wszystkich innych stronach nie na leży do właściciela dopóki jeszcze on trzyma się na nogach. Zato gość nie winien pomagać przy przyrządzaniu posiłku, ale jest grzeczniej z jego strony, jeśli weźmie udział w zmywaniu naczyń.

Wchodząc do cudzego mieszkania, należy odłożyć broń (tylko w Ameryce ten zwyczaj nie obowiązuje), najlepiej jest oddać ją gopodni — jeśli ją przyjęła to znaczy, że nad bezpieczeństwem gościa cały dom czuwać będzie. Do pustego domu także zachęcać można ale należy w nim przygotować tylko jeden posiłek, sprzątnąć po sobie. Prawo gościnności obowiązuje również i wobec przestępców, nawet ściganych przez prawo. Nie wolno potem iechać za nimi wcześniej, niż po upływie czasu, który by im pozwolił należycie się oddalić. W północno- wschodniej Ameryce człowiek nieubroniony jest nieetykalny, w hiszpańskiej Ameryce człowiek nieubroniony uchodził natychmiast za nieszlacheckiego i nie częstują go kura, jak to się winno czynić względem „caballero”.

Tu tylko kilka danych przykładów. Gdybyśmy jednak bliżej zaczęli badać formy grzeczności i uprzejmości w różnych krajach nawet u ludzi na wyższych stopniach kultury — okazałoby się, że istnieje tam wszędzie protokół, godny najmniej królewskiego dworu — że przynajmniej pod tym względem cywilizacja nie komplikuje życia, ale je upraszcza.

— 00 —

„KARA BRZOSKWINI”

Opis pędzenia wódki w papyrusie.

Chemik L. E. Warren przedłożył Stow. Chemików w Nowym Jorku wyniki swych badań o chemii starożytnych Egipcjan. Do wódki on, że około 3000 lat temu, Egipcjanie nie tylko znali sposób pędzenia wódki, ale ją pędzili i to w znacznych ilościach — choć jej nie pili. Wykazują to starożytne zapiski papyrukowe, zabijki malowane. Do tego odkrycia sztuki dystrybucji.

Przypisywano Arabom. Opis pędzenia wódki znajduje się w papyrusie w Muzeum Brytyjskim. Opisano tam „Kara brzoskwini”. Kapłan egipski, który ujawnił tajniki swego zakonu, został skazany na śmierć, przez otrucie go trucizną z pestek brzoskwini (kwas pruski).

Wódki Egipcjanie nie pili, zato umieli robić piwo i wino. Piwo warzyli z przypiekanych kawałków chleba, które maczali w wodzie, mieszały ze stodem jęczmiennym, warzyli i napój ten dawali robotnikom i słuzbie. Sami zaś pili niekiedy wino.

Znali także „chemię piękności”. Wielkie damy na dworze, tak samo, jak dzisiejsze, lubiały mieć wygląd nienaturalny. Przy pomocy mielonego malachitu lub mielonej rudy miedzianej, mieszanym z tłuszczem hipopotama lub poprostu ze szmalcem gęsim, smarowały sobie twarz na... złozone.

No, może i tego się doczekamy! Przecież widzimy już niezbyt mądre kobiety z paznokciami czerwonymi, złotymi itp.

Używanie lewej ręki nie zależy od mózgu, lecz od oka

Szereg teorii tłumaczy ciekawy objaw używania do pracy stałe lewej ręki. Początkowo w szkole zapomocą kary i tłumaczeń starała się wychowawcy odzwyczaić dziecko od pracy lewą ręką.

lecz bezskutecznie. Dziecko takie uczy się wprawdzie pod przy musiem jadać, szyc, pisać itp. prawą ręką, lecz czyni to niechętnie i niezręcznie. Natomiast przy każdej sposobności (tenis, rzucanie balonem) przerzuca główną pracę na lewą rękę. Uderzającym jest, że osobnik taki przy każdej pracy, wymagającej szczególnej dokładności najchętniej używa lewej ręki.

Nowsze badania mózgu tłumaczyły nam że dziecko nie czyni tego z nieposłuszeństwa lub złego przyzwyczajenia! Dowodzone, że w przypadkach tych odpowiednie części prawej kory mózgowej (drogi nerwowe krzyżują się mianowicie w górnym odcinku rdzenia), lepiej są rozwinięte, aniżeli u „praworęcznych”.

Ostatnio wysuwany jest pogląd, że zależy to może

od przewagi lewego oka.

U każdego osobnika pracują oba oczy w pewnej rywalizacji. Prawidłowo przy mniej więcej równej sile obu oczu przeważa prawe oko. Można się o tem przekonać w bardzo łatwy sposób. Ogląda się bowiem czy ma pewien odległy przedmiot. Następnie

trzymać należy palec wskazujący w kierunku patrzenia t.j. by możliwie zakrył ten przedmiot. Jeżeli przyskniemy obecnie lewe oko, wówczas palec i przedmiot nakrywają się podczas gdy przy zamknięciu prawego oka palec wskazujący przesuwają się na prawo. Jeżeli natomiast prawe oko jest słabsze od lewego wówczas lewe obejmuje kierownictwo. Z tego powodu strzelają np. niektórzy na lewo, będąc pozbawieni „prawym”. Jeżeli osłabienie prawego oka wystąpi wcześniej w wieku dziecięcym, to osobnik taki pozostaje zupełnie „lewym”.

Tłumaczenie to opiera się na spostrzeżeniu Essera. U 3-letniego dziecka spowodowało zezą przez pewien okres czasu zakrycie było opaską lewe oko. Przedtem matka bezskutecznie starała się wpłynąć na dziecko, by przy jedzeniu, zabawie itd.

używało prawej ręki.

Od czasu, gdy zakryto lewe oko, dobro wolnie zrezygnowało dziecko z lewej ręki i używało więcej ręki prawej. Po zdjęciu opaski z lewego oka na przeciąg kilku tygodni dziecko spowodowało stało się „lewym” po ponownym założeniu opaski na lewe oko przewagę zyskała prawa ręka.

Zatem używanie lewej ręki nie zależy od mózgu, tylko od wzroku, ponieważ pole pracy dla lewej ręki lepiej objęte jest przez lewe oko aniżeli dla prawej.

— 00 —

Długi żywot wodzów. Marszałkowie Francji umierają po 75 latach życia.

W Paryżu ukazała się książka treści historycznej, której autor udowadnia na licznych przykładach, że wodzowie armii żyją bardzo długo. Przedewszystkiem wymienieni są w owym dziele marszałkowie Francji którym widoczną bulawa marszałkowska służy

do przedłużenia życia. Tak np. 12 marszałków francuskiej armii cesarskiej przekroczyło 75 lat życia. Kellermann i Reille osiągnęli 86-ty rok życia.

PODSŁUCHANE

MIEDZY PENSJONARKAMI.

— Wiesz, Zosiu, zgubiłam pewien list do mnie. Czy go nie znalazłaś?

— Od... mamusi.

— Owszem znalazłam i nawet przeczytałam, bo był otwarty. Jestem wprost zachwycona, twoją mamą. Żeby do rodzony córki zaczynać list od „Drogi aniele”, w środku „oilarować ci na wielki swe serce”, kończyć przez „milijony pocałunków”, a podpisywać się „Twój aż do grobu”, to naprawdę szczyt miłości macierzyńskiej.

SPECJALISTA.

— Co? Hanka wychodzi zamąż za specjalistę rentgenologa?

— Tak i jest szczęśliwa. Dotychczas nikt nie mógł w niej nic dojrzeć.

W RESTAURACJI.

Gość: — Miałem tylko mały kawalek ryby, a pan w rachunku wstawił mi całą rybę.

Kelner: — Taki zwyczaj panuje u nas.

Gość: — Mam w takim razie szczęście, że nie zamówiłem pieczeni wołowej!

Łódź bez wiosel.

Łódź popędzona śrubą, którą porusza się zapomocą dźwigni, przyczem wykonywany jest ruch podobny do wiosłowania. Steruje się nogami.

STRESZCZENIE.

Inż. Bolarski po balu wydanym przez jego żonę, piękną panią Władę, wyjechał do Francji w sprawach handlowych. Inżynier miał swego sobowtóra w osobie brata Wiktora, mieszkającego w jego willi. W pociągu Inż. Bolarski poznał prof. Borka, jadącego do Paryża do prof. Boullona, archeologa. Pani Włoda, otrzymawszy list od męża, zaniepokojona, wezwała do siebie szwagra.

— Włodo... Włodo... Mówisz jak dziecko — zachnął się Wiktor — przecież znasz Wika i wiesz, że nie wdaje się z bylekim.

— W to wierze, że odnosi się z dumą rezerwa do mężczyzny — potwierdziła Włoda — tylko nie zapominał o tem, że paryżanki słyną na cały świat z uw-

dzielskiej talentów. Wiko lubi czasem zerknąć na piękne kobiety...

— Bądź spokojna... Piękniejszej kobiety od ciebie napewno nie znajdzie. On poza tobą świata nie widzi...

— Widzi, nie widzi. Wszyscy tak mówicie — odparła rezolutnie Włoda siadając na kozetce.

— Jako brat Wika zabraniam ci o nim w podobny sposób mówić... upomniał ją Wiktor, udając zagniewanego.

Włoda patrząc na niego stwierdziła, że się nieco zagalapowała.

— No już dobrze, dobrze... Co do Wika chce wierzyć, jednakże co do ciebie, byłabym chyba bardzo naiwna twierdzić iż podczas twojego pobytu w Paryżu siedziałeś cały czas, przypuszczamy, na

wieży Eiffla. Wiem dobrze, że lubisz pięć piękna...

— Włodo, czy jest mężczyzna, któryby był obojętny na wdzięki pięknej kobiety?

— Napewno sa tacy — pośpieszyła z odpowiedzią.

— Oczywiście... W Turcji... Ale i ci dzięki Kemalowi paszy powoli giną.

— Przestań się sprzeczać, bo wyjdzie — rzekła Włoda, udając, że podnosi się z kozetki.

Wiktor nie wyprowadziło to z równowagi.

— Nie wyjdiesz, bo dzisiaj jest wiatr...

— A co ma wiatr, wspólnego z wyścigiem? — zapytała zdziwiona.

— Twoje rzeszy mogłyby się popłatać z drutami telefonicznymi — odpowiedział Wiktor pochylając się w groteskowym uklonie.

Włode to określenie pobudziło do śmiechu.

— Nie dziw się wcale, że jesteś ba widamkiem skoro na usługi masz tego rodzaju komplementy.

— O Włodo — rzucił z patosem — twoje stopy są tak male, że gdybyś tańczyła na srebrnej piecizłotówce, nigdy by twoje nogi nie dotknęły tego samego miejsca.

— Wiktorze, tyś chyba zwarjował — odparła Włoda, robiąc wielkie oczy.

— Boże broń... Chciałem cię tylko

przekonać, że tych komplementów mam cały zapas. Pozwolisz zapalić papierosa?

— Nawet dziesięć... Do twarzy ci z papierosem.

— O, widzę, że żona mego brata odwzajemnia się również komplementami.

— Tylko bez ironii, Wiktorze — zwróciła mu uwagę — powiedz mi lepiej, czy paryżanki są rzeczywiście idealnie piękne?

— Idealnie piękne kobiety w Paryżu nie widziałem. Wogóle dzisiejsza paryżanka, to nie grecki posąg ciała, a kompozycja czarnych północzek, taty, pudru i nerwów. Jeśli mnie zgromisz za podobne porównanie, nie będę więcej mówił — zagroził Wiktor, zadowolony w duchu że określenie to przypało panu u nas.

— Chodziło mu przedewszystkiem o stłumienie budzącej się w pięknej bratowej zazdrości i niepokoju.

— Wiktorze, powiedz mi — pytała w dalszym ciągu — czy prócz renomowanych osobowości Paryż posiada jeszcze coś ciekawego?

— Owszem... tak zwany nudyzm.

— Nudyzm? To ciekawe — wtrąciła zaintrygowana — ktoś mi opowiadał że ostatnio władze paryskie zalegalizowały podobno nawet klub nudystów.

— Paryż nie byłby Paryżem, gdyby nie miał atrakcji. Nudyzm zgodnie z tradycją paryską nie przysłał się w niej

całi publicznych, lecz w wytwornych salonach. Podczas mego pobytu w stolicy świata postanowiłem za wszelką cenę znaleźć się choć raz w środowisku nudystów.

— Czy ci się udało?

— Naturalnie... Dzięki wpływom znajomościom otrzymałem raz pewnego zaproszenie na posiedzenie klubu nudystów. Na karcie z czerpanego papieru widniała taka treść: Zapraszamy pana na wieczór brydżowy. Strój obowiązkowy: Pełna nagość.

— Wiktorze, ty chyba żartujesz...

— Skądże — zapewniał Wiktor — daleki jestem w tej chwili od żartów. Spoczątku rzuciłem z niesmakiem zaproszenie na biurko, bowiem nie wyobrażałem sobie wieczoru brydżowego w adamo wym stroju. Po namyśle jednak żądny emocji włożyłem na siebie elegancki frak i udałem się pod wskazany adres. Wytlumaczyłem sobie, że przecież nikt mnie nie zmusi do rozebrania się, a jeśli będą napierać zrezygnuję z zaproszenia. Przyszan ci się Włodo, że już dużo w życiu widziałem, jednak...

— Nie jesteś tak zepsuty. Byś miał świecić oficjalnie nagością — dokończyła za niego Włoda zasłaniając wstydliwie oczy firanką rzes.

(d. c. n.)